Képző- és Iparművészeti Osztály

Elnök: Maurer Dóra

Asszonyi Tamás

szobrászművész (Pécs, 1942. augusztus 30.)

A Magyar Képzőművészeti Főiskolán (ma Egyetem) tanult 1960-tól 1965-ig, Szabó Iván és Pátzay Pál volt a mestere. 1967 óta kiállító művész, főként kisplasztikákat és érmeket készít. Az új szentendrei művésztelepen él 1969 óta. Munkái megtalálhatók számos hazai és külföldi közgyűjteményben: a Magyar Nemzeti Galériában, a budapesti Petőfi Irodalmi Múzeumban, a székesfehérvári Szent István Király Múzeumban, a debreceni Déri Múzeumban, a pécsi Janus Pannonius Múzeum Modern Magyar Képtárában, a szentendrei Ferenczy Múzeumban, a British Museumban, a washingtoni American History múzeumában, a müncheni Münzkabinettben.

Fotó: Weszelits András

1993-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Néhány önálló kiállítása (válogatás) – Derkovits terem, Bp., 1970; Helikon Galéria, Bp., 1972; Magyar Nemzeti Galéria, Bp., 1978; Üzbég Múzeum, Taskent, 1980; Erdész Galéria, Szentendre, 2002.

Fontosabb köztéri művei: *Díszkút*, Szolnok; *Utcatáblák Budapesten*, az 1970-es évektől: Népszínház, Ganz, Aranykéz, Medve utca, Kristóf tér; *Steinmetz kapitány emléktábla,* Pécs; *Szökőkút*, Gödöllő, 1976; *Károlyi Mihály emléktábla*, Parádsasvár, 1978; *Díszkút*, Tatabánya, 1979; *Ivókút,* Szentendre, 1980; *Díszkút,* Békásmegyer, 1980; *Szökőkút,* Kaposvár, 1982; cégérek Budapesten, Szentendrén, 1990-es évek; *Ince pápa dombormű*, Esztergom, 1999; *Piactéri ivókút*, Gödöllő, 1999; *Vujicsics Tihamér emlékkút*, Szentendre, 2000. *J. S. Bach dombormű*, Bp., Deák téri Evangélikus templom, 1986; *Árvízi táblák*, Szentendre, 2006, 2013; *Mobil gát*, Építészeti Nívódíj (dombormű), Szentendre; *Dunaparti csobogó*, Szentendre, 2016. *Hofi Géza síremléke*, 2004, Bp., Farkasréti temető; *1956-os dombormű*, Pesti Megyeháza, 2006.

Díjak – 1974: Munkácsy Mihály-díj; 1976: Debreceni nyári tárlat, I. díj; V. Országos Kisplasztikai Biennálé, Pécs, I. díj; 1977: I. Országos Érembiennálé, Sopron, a Képcsarnok díja; 1978: III. Indiai Triennálé, Újdelhi, a zsűri különdíja; 1981: Érdemes Művész; 1985: Budapest Főváros Művészeti Díja, V. Országos Érembiennálé, Sopron, a Művészeti Alap díja; 1989: Kiváló Művész; 1995: Magyar Művészetért díj.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/asszonyi_tamas/
https://hu.wikipedia.org/wiki/Asszonyi_Tam%C3%A1s

Árvíz volt, 2002. Bronz, 14 x 19 cm
Szentendre, a révház oldalán elhelyezve

Bak Imre

festőművész (Budapest, 1939. július 5.)

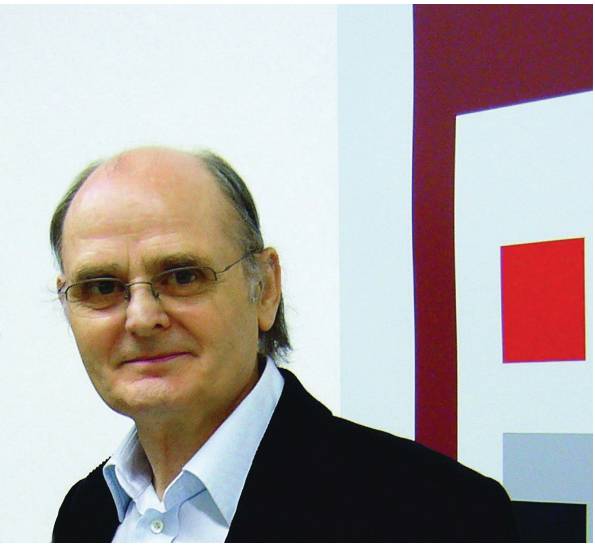

Fotó: Albert Zsuzsa

Felsőfokú tanulmányait 1958-ban kezdte a Magyar Képzőművészeti Főiskolán. 1963-ban szerzett diplomát festő szakon. 1962-től számos tanulmányúton járt Kelet-Közép-Európában, 1964-ben utazott először Nyugat-Európába. 1965-ben ismerte meg Stella, Kelly, Pfahler, Lenk, Uecker munkáit Stuttgartban, a Müller Galériában, és találkozott Dieter Honisch művészettörténésszel. 1964 óta állít ki rendszeresen itthon és külföldön. 1970-ben meghívták Vence-ba, a Károlyi Alapítvány művésztelepére, ekkor rendezte meg első önálló kiállítását is (Konkoly Gyulával) Budapesten. 1970 és 1974 között konceptmunkákat készített (fotó, szöveg, mail art). 1977-ben önálló kiállítása volt a Műcsarnokban. 1987 és 1992 között tanított az Iparművészeti Főiskolán, 1990-től egyetemi tanár. 1989-ben Japánba utazott a *Bilder für den Himmel* nemzetközi művészeti programra. 1993-ben járt először New Yorkban, utána 1996-ban ismét. Vendégprofesszor a berlini Nyári Akadémián. Festészetében negyven éve a térillúzió megragadására törekszik.

1998-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Székfoglaló előadásának szövege megjelent magyarul: Bak Imre: Festészet a 90-es években. *Balkon*, 99/5, németül ANACHRONIA Nr. 6 März 2001. Hamburg.

Fontosabb kiállításai (válogatás): Galerie Müller, Stuttgart (egyéni), Első Iparterv kiállítás, Bp., 1968; Folkwang Museum (Jovánovics Györggyel), Essen, 1971; csoportos kiállítások Német- és Lengyelországban, 1970–1979; Ludwig Múzeum, Bp. (egyéni), 1996; *Kétszer tizenöt,* István Király Múzeum és Csók Képtár, Székesfehérvár (egyéni), 1999; Max Liebermann Haus (rend.: Dieter Honisch), Berlin, 2002; *MAXImin*, Madrid, 2008. *Aktuális időtlen – Egy életmű rétegei 1967–2015*, Paksi Képtár, 2016. Művei megtalálhatók nagy hazai és külföldi közgyűjteményekben, többek között a bécsi Albertinában, az esseni Folkwang

Museumban, az aacheni és a budapesti Ludwig Múzeumban, a berlini Nationalgalerie-ben, a londoni TATE Modernben, a Fővárosi és a Paksi Képtárban, a Szent István Király Múzeumban, több magángyűjteményben, köztük a Daimler Chrysler Collectionban (D).

Díjak – 1969: a ljubljanai nemzetközi grafikai biennálé zsűrijének különdíja; 1988: Munkácsy Mihály-díj; 1996: Kiváló Művész; 1998: Herder-díj; 2002: Kossuth-díj.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/bak_imre/
Hajdu István: *Bak Imre*, 2003 [angol és német nyelven], 2004.
http://www.olmuart.cz/sbirky/obrazy--44/bak-imre--480/
https://vimeo.com/177546979

Változások, 2016. Akril/vászon, 140 x 210cm A művész tulajdona. Fotó: Sulyok Miklós

Bikácsi Daniela

festőművész, Budapest, 1943. február 28.)

A Magyar Iparművészeti Főiskola belsőépítész szakán kezdte tanulmányait 1962 és 1964 között, majd a Magyar Képzőművészeti Főiskola festő szakán folytatta 1967-ig, végül felvették a Magyar Képzőművészeti Főiskola mesterképzőjébe, ahol 1969-ben végzett. Mestere Bernáth Aurél volt.
2016-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Fotó: Krajcsovics Éva

Fontosabb egyéni kiállításai az utóbbi években: Liget Galéria, Bp., 2016; Erlin Galéria, Bp., 2016; FUGA Budapesti Építészeti Központ, 2015; Budapest Galéria Kiállítóháza, 2013; Boltíves Galéria, Bp., 2011; Pannonhalmi Bencés Apátság, Raiffeisen Galéria, Bp., 2009; OctogonArt Galéria, Bp., 2007; Kéka Galéra, Bp., 2006; Bernáth Ház, Marcali; Körmendi Galéria, Sopron, 2005; Pest Center Galéria, Bp.; Pelikán Galéria, Székesfehérvár, 2003; Vadnai Galéria, Bp., 2002. 1972-től számos jelentős hazai és külföldi csoportos kiállításon szerepelt, többek között Párizsban, Saint-Etienne-ben, Londonban, Bécsben, Eindhowenben, Dortmundban, Amstelveenben, Geldropban, Genfben, Washingtonban, Frankfurtban, Milánóban, Dublinban, Rómában, Berlinben, Brüsszelben. Művei megtalálhatók a Magyar Nemzeti Galéria, az egri Dobó István Múzeum, a dunaszerdahelyi Kortárs Magyar Múzeum, a kaposvári Rippl Rónai Múzeum, a hódmezővásárhelyi Tornyai János Múzeum, a salgótarjáni Nógrádi Múzeum közgyűjteményeiben, a KogArt gyűjteményben, a Kiscelli Múzeum Fővárosi Képtárában, a Petőfi Irodalmi Múzeumban.

Díjak, ösztöndíjak – 1971–1974: Derkovits-ösztöndíj, 1976, 1978, 1990, 1994, 1998, 2000, 2006: Egri Akvarell Biennálé díjai, 1988–1989: Eötvös Alapítvány-ösztöndíja, 2001: Római Magyar Akadémia-ösztöndíja, 1994: Munkácsy Mihály-díj.

www.bikacsidaniela.com
http://artportal.hu/lexikon/muveszek/bikacsi-daniela-376

Fűtömbök, 2008, akvarell, 54 x 73 cm. Az egri Dobó István Múzeum tulajdona

Birkás Ákos

festőművész (Budapest, 1941. október 26.)

Fotó: Rosta József

A Magyar Képzőművészeti Főiskolán tanult Fónyi Gézánál, 1964-ben szerzett diplomát. 1966-tól 1984-ig a Képző-és Iparművészeti Gimnáziumban tanított. 1989-ben elnyerte München város ösztöndíját. 1990–1991-ben a Salzburgi Nyári Egyetem tanára. 1992-ben a Francia Kulturális Minisztérium ösztöndíjával tanított a dijoni École nationale des beaux-arts-ban. 1993-ban Brandenburg tartomány ösztöndíjával Wiepersdorfban dolgozott, majd az El Cabrito Nyári Akadémia tanára volt (Kanári szigetek). 1995–1996-ban DAAD-ösztöndíjjal Berlinben élt. 1998–1999-ben a müncheni Aktionsforum Praterinsel vendége, 2001–2002-ben a Villa Concordia Nemzetközi Művészház ösztöndíjasa volt Bambergben. 2003–2005-ben óraadó tanár a Magyar Képzőművészeti Egyetemen. Művei közgyűjteményekben: Fővárosi Képtár – Kiscelli Múzeum, Bp.; Janus Pannonius Múzeum, Pécs; Kortárs Művészeti Múzeum – Ludwig Múzeum Bp.; Magyar Nemzeti Galéria, Bp.; Museum moderner Kunst (MuMoK) Stiftung Ludwig, Bécs; Szombathelyi Képtár; Guggenheim Museum, New York; Neue Nationalgalerie, Berlin; Neue Galerie, Graz; Galerie für Zeitgenössische Kunst, Lipcse.
2007-től a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Fontosabb egyéni kiállításai az utóbbi években: *Művek 1975–2006*, Ludwig Múzeum Bp., 2006; *Werke 1975–2006*, Kunstverein, Göttingen; *New Paintings*, Knoll Galerie, Bécs, 2007; Galerie Eigen+Art, Berlin; Galerie Leonhardt, Graz; Galerie Zürcher, Párizs, 2008; Knoll Galerie, Bécs, 2009; Galerie Eigen+Art, Lipcse; R.

D. Knoll Galéria, Bp.; Zürcher Studio, New York, 2010; *Ein unmögliches Gespräch* (*Lehetetlen párbeszéd*), Knoll Galerie, Bécs, 2011; *„És még ha értéktelennek is ítélnénk…”*, Knoll Galéria, Bp., 2012.

Díjak – 1989: Herder-díj; 1993: Munkácsy Mihály-díj; 1998: Kiváló Művész; 2007: Pro Cultura Urbis; 2008: Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikereszt.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/birkas_akos
http://www.knollgalerie.at/birkasakos0.html

Birkás Ákos: *Művek 1975-2006*, Ludwig Múzeum Budapest, 2006; *Birkás Ákos 2006–2012*, Bp., 2012. Filmek – *Fejek* (portréfilm), szerk.: Fitz Péter, Kálmán János, MTV, 1991–92; Michael Kluth: *Ákos Birkás*. Aspekte, ZDF 4, 10. 1996; *Ákos Birkás*. Arts et métiers / Künstler hautnah, Arte, 2010., szerk.: Judith du Pasquier.

Interieur, 2007. Olaj, vászon, 180 x 250 cm
A művész tulajdona

Bujdosó Alpár

interdiszciplináris művész, író, költő, performer, képzőművész, a *Magyar Műhely* című folyóirat (volt) szerkesztője (Budapest, 1935. december 18.)

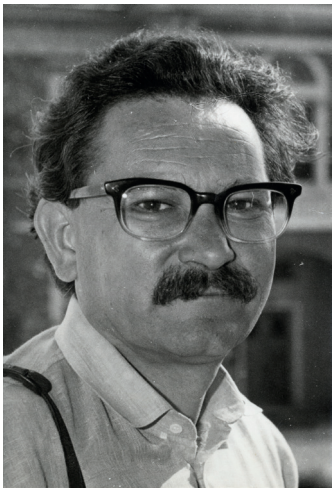

Fotó: Vattay Elemér

Tanulmányait 1954–1956 között az Erdőmérnöki Főiskolán kezdte, Sopronban. 1963-ban diplomázott a bécsi Hochschule für Bodenkulturban. 1956-ban New Yorkba utazott az ENSZ-hez Kéthly Anna miniszter asszonnyal, a Nagy Imre-kormánydelegáció tagjaként. Előadásokat tartott Amerikában a magyarországi helyzetről. 1956 októberében a Magyar Egyetemisták és Főiskolai Egyesületek Szövetsége (MEFESZ) intézőbizottságának tagja, majd alelnöke volt. 1957-ben megalakította a Magyar Menekült Egyetemisták Szövetségét. A MEFESZ megbízásából kelet-ázsiai országokba: Pakisztánba, Indiába, Thaiföldre, Burmába, Indonéziába, Japánba, Ceylonba utazott. 1957 és 1961 között a magyar menekült diákszövetség, az UFHS (Union of Free Hungarian Students) külügyi alelnöke. 1963-tól a *Magyar Műhely* (MM) munkatársa, 1975–87-ben feleségével, Vizi Zsuzsannával a *Magyar Műhely* hadersdorfi, illetve párizsi találkozóinak szervezője, 1978-tól a lap felelős szerkesztője (Nagy Pállal és Papp Tiborral), 1996-tól „ős-szerkesztője" (ma már alapító szerkesztője). 1999-től az *Élet és Irodalom* munkatársa. Több csoportos kiállításon vett részt: Párizson kívül, 1978, 1982, 1987-ban Budapesten, 1980-ban Utrechtben, 1985-ban Kalocsán, 1988-tól: Érsekújváron. 2016-ban az 1956-os emlékév tiszteletére kiállítást nyitottak meg műveiből a soproni egyetem Alkalmazott Művészeti Intézetében, U. Nagy Gábor rendezésében. Jelenleg Bécsben él, mérnökként dolgozik. 2016-tól a Nyugat-magyarországi Egyetem díszpolgára.
2014-től a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

F. m.: Irodalmi munkák – *Zárt világ* (vál. elbeszélések), Párizs, MM, 1972; *A semmi konstrukciója* (esszé, Megyik Jánossal), Párizs, MM, 1974/43-44. sz.; *1 és 2 között az Erzsébet-hídon* (szövegfolyam), Párizs, MM, 1980; *Irreverzibilia zeneon* (vizuális versek és performanszok), Párizs, MM, 1985; *Vetített irodalom* (esszék), Párizs–Bécs–Budapest, MM, 1993; *A kötchei iratok* (fikció, Nagy Pállal), Bp.,1999; *Avantgárd (és) irodalomelmélet* (az MM találkozók hozadéka), Bp, MM, 2000; *Csigalassúsággal*

(versek, tanulmányok), Bp., 2002; *299 nap* (a MEFESZ ázsiai útjának naplója), Bp, 1956-os Intézet–MM, 2003.

Szöveg-tárgyak (válogatás) – *Köreid őrei* (agyagtábla, festett), *Köreit jobb körök őrzik* (agyagtábla, festett), *Ne bántsátok köreimet* (agyagtábla, festett), *Felfüggesztett ítéletünk* (agyagtárgy, festett), *A királyok oszlopa* (négyzetes oszlop, gipsz), *Tűzparancsolat* (agyagtábla-töredék), *Dózsáé, Bacsóé, Rajké?* (halotti maszk, gipsz), *Tüzes trón örökösei vagyunk* (halotti maszk, gipsz), *Tégla a dévényi kapuból* (mázas tégla). A PIM, a Nyugat-magyarországi Egyetem Könyvtára és más intézmények tulajdonában.

Közös művek – *Worte*, Maurer Dórával; *Bormes*, Nagy Pállal; *Szöveg fából, vaskarikából*, Csutak Magdolnával; *Víz alatti tekercs*, Nagy Pállal, Papp Tiborral, Kibédi Varga Áronnal, Petőfi S. Jánossal.

Díjak – 1978: Kassák Lajos-díj, 1985: Bárczy Géza-emlékérem, 1993: Nagy Imre-emlékplakett, 2002: Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikereszt, 2006: A szabadság hőse, 2016: Sopron város jubileumi emlékérme.
http://szepiroktarsasaga.hu/tagjaink/Bujdos%C3%B3_Alp%C3%A1r
http://ww.artportal.hu/lexikon/muveszek/bujdoso-alpar-2889

Drozdik Orsolya (Orshi Drozdik)

képzőművész (Abda, 1946. február 15.)

Fotó: MOME

A Magyar Képzőművészeti Egyetem Festő Tanszékének habilitált egyetemi tanára 2016 szeptemberéig. Számos külföldi képzőművészeti intézmény vendégelőadója volt. A Képzőművészeti Főiskolán szerzett diplomát 1977-ben, főiskolai évei alatt a Rózsa presszó körül kialakult művészeti csoporttal dolgozott együtt, Kondor Béla-ösztöndíjat kapott. 1978-tól a világot járta különböző ösztöndíjakkal (az amerikai Pollock–Krasner Foundation, a Gordon Matta–Clark, a Gottlieb Foundation, a francia Fondation Cartier támogatásával). Élt Amszterdamban, Kanadában és New Yorkban. Kezdettől a nőiség ábrázolásának problematikája foglalkoztatta. *Individuális mitológia* (1975–1977) című performansz-, fotó-, rajz- és ofszetsorozatában foglalkozott először ezzel a kérdéskörrel, majd ezt járta körül sorozataival, performanszaival, installációival, testszobraival. Munkáiban a női test tereket kijelölő, meghatározó vonatkozási rendszer, az önazonosság tétje, kulturálisan meghatározott tényező. A nyolcvanas években biológiai metaforák jelentek meg festményein, természettudományi és orvosi múzeumokban készített fotóit „koncep-

tuális installációkban" dolgozta fel. A kilencvenes években ismét az önazonosság kérdéseivel foglalkozott (*Manifacturing the Self [M. S.]*). Munkáit számos egyéni és csoportos kiállításon mutatta be, a hetvenes évek végétől évenkénti rendszerességgel (lásd: Artportal). Művei megtalálhatók nagy hazai és külföldi gyűjteményekben, többek között a budapesti Szépművészeti Múzeumban, a budapesti és bécsi Ludwig Múzeumban, az amszterdami Stedelijk Museumban, a New York-i New School Collectionban stb. Megjelent több könyve, szerepel rengeteg kiállítás katalógusában.
2016-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Díjak – 1985: Prince Bernhard-díj, Amszterdam (NL); 2003: Munkácsy Mihály-díj.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/drozdik-orsolya-470
https://hu.wikipedia.org/wiki/Drozdik_Orsolya

Drozdik, Orshi: *Adventure and Appropriation. Kaland az appropriáció/kisajátítás után*, Retrospektív katalógus 1975–2001., Ludwig Múzeum Budapest, 2002.
Drozdik, Orshi: *Individuális Mitológia. Konceptuálistól a posztmodernig*, Bp., 2006.

Brain On High Heel, 1991, bronz, 12 –18 x 18 x 8 cm

Fajó János

képzőművész (Orosháza, 1937. február 9.)

Fotó: Lelkes László

Gimnáziumi tanulmányai mellett tagja volt a békéscsabai képzőművészeti körnek, csak a rajz és a festés érdekelte. 1961-ben kitüntetéses diplomával végzett a budapesti Iparművészeti Főiskola díszítő-festő szakán. 1961 és 1965 között esztétikát, művészetelméletet és filozófiát tanult, kiállításokat szervezett a Fiatal Művészek Klubjában. 1964–1967-ben Kassák Lajos egyetlen növendéke. 1969-ben Kassák özvegyével végigutazta Nyugat-Európát. Megismerte Carl Lászlót, azaz László Károly műgyűjtőt Baselban, Vasarelyt Párizsban és Max Billt a konstruktivista biennálén, Nürnbergben. 1971-ben Nemzetközi Grafikai Szimpóziumon vett részt a németországi Soestben, itt tanulta meg a professzionális szerigráfia-technikát. Bak Imrével, Hencze Tamással, Keserü Ilonával, Mengyán Andrással és Nádler Istvánnal 1974-ben megalakította a később kiadóként is működő Pesti Műhelyt, vezette a Józsefvárosi Kiállítótermet, az első magyar non-profit műhely-galériát. Profilja az experimentális művészettől a designig terjed. Hamarosan nemzetközi fórummá nőtte ki magát. 1976-tól 2012-ig folyamatosan szervezett és irányított nyári szabadiskolát, amely szerves egységet képezett a Pesti Műhellyel és a Józsefvárosi Galériával. 1976 és 1980 között minden évben egy hónapot a Rába Művekben töltött. 1979-ben díjat nyert a ceglédi faplasztikai biennálén. 1982-től ő a Pesti Műhely egyedüli jogutódja. 1984 után saját kiadásban készített Kassák-, Tamkó Sirató Károly-, Vasarely-, Max Bill- Schöffer- Gerstner-, Pfhaler-, Linschinger-mappákat, a munkakapcsolatból közben barátságok szövődtek. 1989-től tanít az egyetemi rangú Magyar Iparművészeti Főiskolán (ma Moholy-Nagy Művészeti Egyetem), 1992-től kiteljesedett plasztikai tevékenysége. Ismertté váltak márvány, fém, fa, bronz, plexi kisplasztikái. Csúcstechnológiával nagyméretű fémplasztikákat készített, kezdetben a németországi Binder cégnél, később itthon is. 1995-ben felkérésre megalkotta

Moholy-Nagy László centenáriumi emlékművét szülőfaluja számára. 2000-ben részt vett a *Művészettel az új évezredbe* című millenniumi szoborkiállításon, amelyet a Városligeti tavon rendeztek meg. Plasztikája Székesfehérvárra került. A hatvanas évek közepétől rendszeresen kiállít itthon és külföldön.
2015-től a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Néhány köztéri munkája (válogatás): Moholy-Nagy László emlékmű, Bácsborsod, 1995; *Kör három dimenzióban*, Bp., (a Novotel szálló előtt), 2002; 15 nagyméretű síkplasztika, Bp., Millenáris Park, 2003; *5,8 méter magas fémplasztika*, Villány (a Wunderlich Pincészet előtt), 2004. Jelentősek azok az írásai, könyvei is, amelyekben nyelvtanról, hagyományról, fontos művészeti kérdésekről értekezik, és politikai–művészeti rendszerváltásokon átívelő „rögeszméit" foglalja össze az 1960-as évektől napjainkig. (Válogatás): *Síkfestészet. A mód. A módszer* (tankönyv), Bp., 2001, *Az én mesterem – Kassák műhelyében*, Bp., 2004. *Tárgytól a formáig. Vázlatkönyv* (az 1950–65 között készült munkáival), Bp., saját kiadás, 2007, *Rögeszméim. Eszméim rögei. Válogatott írások hagyományról, kompetenciáról*, Bp., 2009, *Kialakulás*, Bp., 2012, *Az út* (életmű-katalógus), Bp., 2016. Több mint száz egyéni tárlata közül az utolsót 2016-ban mutatta be *Szabad forma* címmel Veszprémben (Művészetek Háza, Vass László Gyűjtemény). Munkái megtalálhatók több mint nyolcvan rangos köz- és magángyűjteményben szerte Európában, Amerikában és Japánban.

Díjak – 1985: Munkácsy Mihály-díj, 2008: Kossuth-díj.

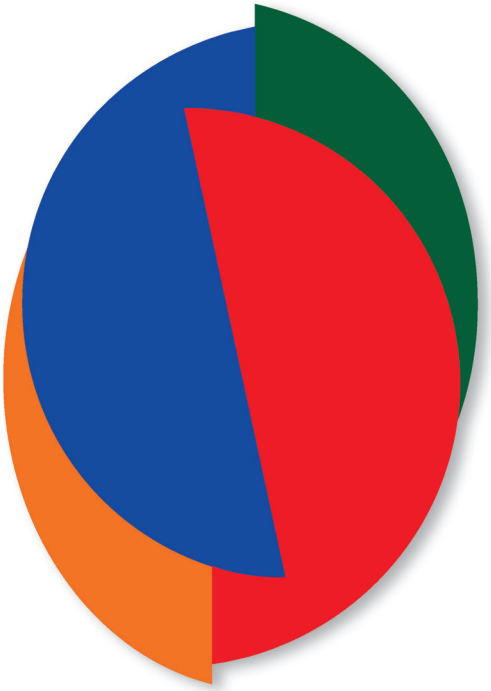

Pepe I, 1988, olaj, fa, 104,5 x 72 6 cm. A művész tulajdona

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/fajo-janos-71
https://hu.wikipedia.org/wiki/Fajó_János

Forgács Péter

képzőművész, médiaművész (Budapest, 1950. szeptember 10.)

Fotó: Lugosi Lugo László

Legismertebb munkái – köztük a számos díjjal elismert sorozat, a *Privát Magyarország* – főként az 1930–1980-as években készült európai és magyar privát filmeken alapulnak. Ezek a művek hétköznapi életeket dokumentálnak, amelyeket felforgat a filmen kívül zajló, történelmi trauma. Ide tartoznak az európai horizontú filmepikák, a görög, (*Angelos' Film*), a holland, (*The Maelstrom*), a spanyol (*A fekete kutya*), a lengyel (*Letters to Afar*) és a német (*Német egység a Balatonon*) privát történelmi kompozíciók. Nagyléptékű mozi-installációit és filmjeit a világ számos pontján, például jelentős múzeumokban láthatta már a közönség. 2000–2002 között Getty-ösztöndíjasként a *Dunai Exodus* című filmjét fejlesztette nagyszabású installációvá, bemutatva a 20. századi totalitárius rendszerek üldözöttjeinek menekülő útvonalait a Dunán 1939–1940 idején (Los Angeles, Brüsszel, Berlin, Karlsruhe, Helsinki, Berkeley, Barcelona, Budapest, Ulm, Kolozsvár, New York és Hága). A 2009-es 53. Velencei Biennálén *„COL TEMPO"– A W. Projekt* című installációjával képviselte Magyarországot. 2013-ban a *Looming Fire – Stories from The Dutch East Indies 1900–1940* című videó-installációját 2013-ban az amszterdami EYE-ban, a holland filmmúzeumban, 2014-ben Hágában (Malieveld Expo) állították ki. 2013-ban készült *Letters to Afar* installációját először a varsói POLIN Lengyel Zsidóság Történetének Múzeumában mutatta be. Később a Museum of the City of New York közönsége (2014), majd a San Francisco-i Contemporary Jewish Museum látogatói (2015) is megtekinthették.
2013-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Művei számos magyar és nemzetközi gyűjteményben megtalálhatóak, itt most csak a fontosabbakat emlitjük: Ludwig Múzeum Budapest; Szépművészeti Múzeum, Nemzeti Galéria, Bp.; Kunstmuseum–Sammlung Ingrid Oppenheim, Bonn; Pacific Film Archives, Berkeley; Museum of Modern Arts (MoMA), New York; EYE, Nederlands Filmmuseum, Amszterdam; Centre Georges Pompidou,

Párizs; Zentrum für Kunst und Medientechnologie (ZKM), Karlsruhe; KIASMA, Helsinki; Blinken-Open Society Archives, Bp; Australian Center for the Moving Image, Melbourne; Museum of Modern and Contemporary Art (MMCA), Szöul.

Díjak (válogatás) – 1988: Nagydíj, World Wide Video Festival, Hága (*Bartos-család*); 1997: Európa-díj, Berlin (a számos más díjjal is kitüntetett *Az örvény*ért) 1998: Balázs Béla-díj, 1998: Golden Gate Award, San Francisco International Film Festival (SFIFF). 2005: Tribeca, IFF, New York, 2007: Érdemes Művész, Erasmus-díj.

http://www.forgacspeter.hu/prev_version/hun/main/main.htm
https://hu.wikipedia.org/wiki/Forgács_Péter_(médiaművész)

Egy kocka a Dunai Exodusból, 1999.

Gáyor Tibor

építész, képzőművész (Rákospalota, 1929. április 14.)

A budapesti Műegyetem építőmérnök szakán tanult 1947-től 1951-ig, 1951-től budapesti tervezőirodákban dolgozott. 1956 novemberében Bécsbe emigrált, 1958-ig tanársegéd volt a bécsi Technische Universität Építőművészeti Tanszékén. 1963-tól szabadfoglalkozású képzőművész, variábilis gyerekjátszótéri berendezéseket tervez és kivitelez (Wiener Baukastensystem). Az 1960-as években expresszív absztrakt akvarelleket, talált tárgyak lenyomataival strukturális grafikákat, majd rövid koncept művészeti időszak után, 1971-től kétoldalas hajtásstruktúrákat, amphigrammákat készít. Tektonikus koncepcióját elméletileg is megfogalmazza. 1970-től Budapesten és Bécsben él, csoportos kiállításokat szervez. 1985-ben lezárta szisztematikus–analitikus periódusát, a tektonikus képépítés fellazult, de megtartotta munkamódszerét, a hajtást és képeinek anyagát, az alapozott festővásznat. Alapító tagja a 2005-ben megalakult, 2006-ban bejegyzett Nyílt Struktúrák Művészeti Egyesületnek (OSAS). Alkotásai jelen vannak számos nagy hazai és külföldi közgyűjteményben, az esseni Folkwang Museumban, az utrechti Hedendaagse Kunstban, a bochumi Kunstmuseumban, a grazi Joanneumban, a bécsi Museum moderner Kunstban, a łódži Miejska Galeria Sztukiban, az oslói Nationalgalerie-ben, a berlini Neue Nationalgalerie-ben, a Szent István Király Múzeumban, a Paksi, a Sárospataki, a Szombathelyi Képtárban.

Fotó: Czimbal Gyula

2007-től a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

F. m.: *Quasi-antropomorf* hajtásképek, 1987; *Színes vászonhajtások*, 1997; *Variábilis gerendareliefek*, 2001-től; *(De)constructiones*, színes térplasztikák, 2004-től.

Fontosabb egyéni kiállításai (válogatás): Nansenhaus, Bécs, 1964; Neue Galerie am Landesmuseum Joanneum, Graz; Folkwang Museum, Essen, 1975; István Király Múzeum, Székesfehérvár, 1976; Galerie Gamma, Utrecht, 1977; Pécsi Galéria, 1980; Museum Hedendaagse Kunst, Utrecht, 1983; Ernst Múzeum, Bp. 1986; Museum moderner Kunst, Bécs, 1986; Albrecht Dürer Gesellschaft,

Nürnberg, 1996; *Párhuzamos életművek* (Maurer Dórával), Városi Művészeti Múzeum, Győr, 2001; *Lares et Penates saturnaliam celebrantes*, Fészek Galéria, Bp., 2003; *(De)constructiones 4*, Budapest Galéria, 2006; Paksi Képtár, 2010; A22 Galéria, Bp; Vintage Galéria, Bp, 2014; *Geste und Geometrie*, Galerie ArtMark, Bécs, 2015; *Lares et Penates*, Gallery Carl Kostyal, London, 2016.
Fontosabb csoportos kiállításai (válogatás): Sorozatművek, Csók István Képtár, Székesfehérvár, 1976; *Ein Künstler – ein Prinzip*, Museum moderner Kunst, Bécs, 1980; *Erweiterte Photografie*, Sezession, Bécs; *Construction in Process*, Fabryk, Łódź, 1981; *Intuició – invenció – innováció*, Bp., Műcsarnok, 2001; *Situation Ungarn*, Max Liebermann Haus, Berlin, 2002; *OSAS PLUSZ*, Vasarely Múzeum, Bp., 2012; *Schönheit der Rationalität*, Espace Topographie de l'art, Párizs, 2013; *Ungarn konstruktiv Konkret*, Kunstraum Roy, Kunnersdorf (D), 2014; *Ten Years OSAS*, Museum Vasarely, Bp.; *Neupräsentation der Sammlung Peter C. Ruppert – Konkrete Kunst in Europa nach 1945*, Museum im Kulturspeicher, Würzburg; *Embodying Colour*, Künstlerhaus Metternich, Koblenz, 2015.

Díj – 2009: Érdemes Művész.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/gayor_tibor/
Maurer–Gáyor: *Párhuzamos életművek*, 2002; Gáyor: *L'Arte d'invenzione* 1964–2009.

Installáció, Gallery Carl Kostyal, London, 2016.

Gellér B. István

képzőművész (Pécs, 1949. november 9.)

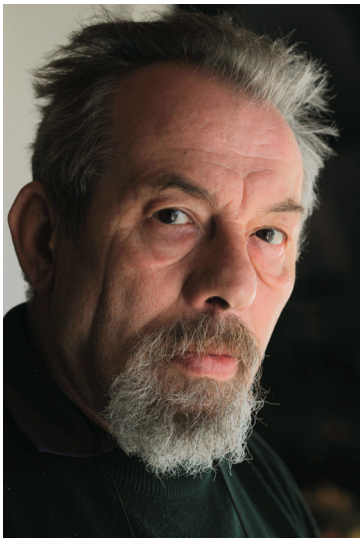

Fotó: Körtvélyesi László

Martyn Ferenc tanítványa volt a pécsi Janus Pannonius Tanárképző Főiskolán, ahol magyar-rajzszakos tanárként végzett. Kiállító művészként 1968 óta tartják számon. Harasztÿ István felfedezettje. A hetvenes évek elején tagja volt az akkoriban nagy vihart kavart balatonboglári, ellenzéki művészcsoportnak. A nyolcvanas és kilencvenes években ösztöndíjjal járt Budapesten, Párizsban, Rómában és Salzburgban. Évek óta építi képzeletbeli Növekvő városát, valóságos régészeti feltárást végez. Egy egész ősi kultúrát teremt, társadalmát, szokásait, tárgyi emlékeit ássa elő és teszi közzé installációkban, videón, fotókon, festményeken, plasztikákkal, dobozokba rendezett tárgyakkal. Ezeket a „leleteket" mutatja be sorozatos kiállításokon itthon és külföldön. Rengeteg egyéni és csoportos tárlattal jelentkezik. Sokrétű művészetét számos díjjal ismerték el.

2013-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Fontosabb egyéni kiállítások (válogatás): G. A. G. Art Galerie, Braunschweig, 1974; több tárlat Pécsett 1971, 1973, 1974; Magyar Nemzeti Galéria, Bp. ; IG Galéria, Pécs, 1979; *A Növekvő Város*, IH Galéria, Pécs; *Adatok a növekvő városhoz*, Óbuda Galéria, Bp., 1984; *The Growing City*, PCL, *The Regent City*, PCL The Regent Street Gallery touring exhibition, London, 1985; *Leletek a Növekvő Városból*, Dorottya utcai Galéria, Bp.; 1989 Magyar Kulturális Intézet, Prága; Magyar Kultúra Háza, Berlin; *A Növekvő Város*, Pécsi Galéria; Szombathelyi Képtár, 1989; *Kis legendárium a Növekvő Városból*, Budapest Galéria, Bp., 1994.; *Leletek*, Kiscelli Múzeum – Fővárosi Képtár, Bp., 1998; *A szélhárfa – installáció*, Kastély Galéria, Kapolcs; Pécsi Kisgaléria, Pécs, 2002; *Szobrok és rajzok*, Magyar Akadémia, Róma; Körmendy Galéria, Sopron és Bp., 2004; *Rastuce Mesto – installáció*, Bányászati Múzeum, Rozsnyó; *Dobozok*, Art Coffe, Selmecbánya (Banska Štiavnica); Kelet-Szlovákiai Galéria, Kassa, 2009; *Töredékek / Fragments*, Pécsi Galéria, Pécs, 2010; Bp., 2013.

Díjak – 1999: Munkácsy-díj, 2009: Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikereszt.

http://www.gellerbistvan.hu/
http://artportal.hu/lexikon/muveszek/geller-b--istvan-558

A rossz álmok urnája, 1996, kerámia, 80 x 32 x 32cm. A művész tulajdona

Haász István

festőművész, művésztanár (Gönc, 1946. február 3.)

Az Egri Tanárképző Főiskolán végzett rajztanárként 1968-ban. A Magyar Képzőművészeti Főiskolán 1979-ben diplomázott. Évekig tanított a kőbányai I. László Gimnáziumban, majd a Fazekas Mihály Fővárosi Gyakorló Gimnázium vezető tanára volt. 1988-tól két évtizeden keresztül oktatott az Iparművészeti Főiskolán/Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen, egyetemi docensként ment nyugdíjba. 2005-ben az International Academy of Arts (Bréma, Vallauris), 2009-ben a Budapesti Műszaki Egyetem hívta meg vendégtanárnak. Pályafutása során több művészeti csoportnak is tagja volt, 1971-ben és 1973-ban kiállított a balatonboglári Kápolnatárlatokon. 1989 és 2012 között tagja a Szentendrei Régi Művésztelepnek, 2008-tól a Nyílt Struktúrák Művészeti Egyesületnek (OSAS). 1991-ben és 1996-ban a New York-i Pollock–Krasner Foundation ösztöndíjasa, 1992-ben DAAD ösztöndíjjal a Atelierhaus Worpswede vendége, 1994-ben a Villa Waldberta (Feldafing, D), 1999-ben a Római Magyar Akadémia, 2004-ben Frankfurt am Main város ösztöndíjasa. *2009-től a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.*

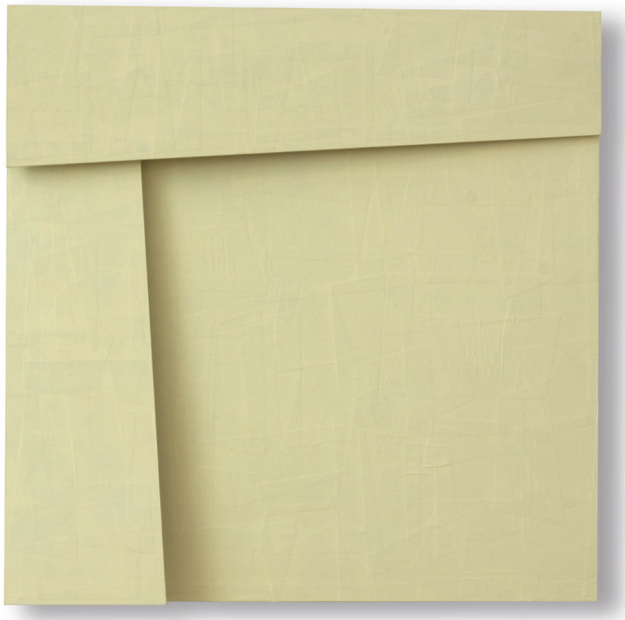

Objekt II. 2013 , 48 x 48 x 6 cm, fa, kollázs, akril. A művész tulajdona

1970-től több mint 90 csoportos és 40 egyéni kiállításon szerepeltek munkái Magyarországon és külföldön. Alkotásai mintegy 30 közgyűjteményben találhatók meg, itthon többek között a Magyar Nemzeti Galériában, a budapesti Kortárs Művészeti Múzeum – Ludwig Múzeumban, a Fővárosi Képtár – Kiscelli Múzeumban, a Kassák Múzeumban, a Paksi Képtárban, a szentendrei Ferenczy Múzeumban, a veszprémi Modern Képtár Vass László Gyűjteményében. Külföldön a Miejska Galeria Sztuki, Łódz; a Muzeum Okręgowe, Chełm; a Museum für Konkrete Kunst, Ingolstadt; a Museum Ritter, Waldenbuch; a Museum im Kulturspeicher, Würzburg és a Museum Pfalzgalerie, Kaiserslautern őrzi munkáit.

Díjak – 1994: Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt; 2002: Munkácsy Mihály-díj; 2010: Érdemes Művész.

Fotó: Kolozsi Bea

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/haasz_istvan/

Hager Ritta

textilművész (Budapest, 1931. február 20.)

Az Iparművészeti Főiskolán végzett 1948-ban, mestere Molnár Béla volt. Tagja 1957-től a Művészeti Alapnak, majd a Magyar Alkotóművészek Egyesületének, 1971-től a Magyar Képző- és Iparművészek Szövetségének. Alapító tagja a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének (1989), 1991-től tagja és 2000-ig kurátora a Textilművészetért Kulturális Alapítványnak. 1992 és 1997 között az UNESCO Magyar Nemzeti Bizottságában a kulturális albizottság tagja. 1995-től tagja a Magyar Kárpitművészek Egyesületének, 1998-tól az Olajág Keresztény Művészeti Társaságnak. A Verőcei Műhely Művészeti Egyesület alapító tagja (2000).
1993-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.
2007-től a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja.

Fotó: Fáy Béla

Egyéni kiállításai (válogatás): Iparművészeti Múzeum, Bp., 1970; Benczúr Terem, Nyíregyháza, 1972; Rathaus, Neuburg an der Donau (D); Kulturális Kapcsolatok Intézete, Bp., 1977; Művelődési Ház, Zalaegerszeg, 1978; Somogyi Képtár, Kaposvár, 1982; Vigadó Galéria, Bp., 1986, 1993 (1993: Széchenyi akadémiai székfoglaló kiállítás); Collegium Hungaricum, Bécs, 1987; Stefanuswerk, Heiligkreuztal, Sankt Bonifaz Pfarrsaal, München, 1988; Caisse d'épargne, Angers, 1994; Carré à la Farine, Versailles, 1995 (F); Magyar Intézet, Bukarest, 1995; Gorka Múzeum, Verőce, 1997, 2004; Pro Arte Galéria, Budakeszi, 2001; Bencés Tanulmányi Ház, Bp., 2003; Magyar Nagykövetség, Berlin, 2005; Bencés Apátsági Múzeum, Tihany, 2006; Királyi Kastély, Gödöllő, 2009; Zikkurat Galéria, Bp., 2007; Könyvtár Galéria, Vác, 2009; Kortárs Magyar Galéria, Dunaszerdahely/Dunajská Streda (SR); Batthyány kastély, Bicske; Szent Erzsébet Ház, Sárospatak, 2011; Forrás Galéria, Bp.2013; Gorka Múzeum, Verőce, 2014; Kortárs Galéria, Tatabánya, Hegyvidék Galéria, Bp. 2015; Börzsöny Múzeum, Szob, Várnegyed Galéria, Bp., 2016.

Közgyűjteményekben található 1977–1988 közötti munkák: Magyar Nemzeti Múzeum, Bp. – *Gondolkodó székek*; Savaria Múzeum, Szombathely – *Kompozíció, Felívelés, Gömbölde, Hullámzás, Emelkedés, Éj, Felhők*; Iparművészeti Múzeum, Bp. – Út.

Művek középületekben (válogatás): *Összefonódás*, Művelődési Ház, Zalaegerszeg; *Kitárulkozás*, Bencés Apátság, Pannonhalma; *Meditáció*, Bartók Béla Művelődési Ház, Szeged; *Belső tűz*, MTA Művészeti Gyűjtemény; *Faliszőnyegek*, Kálvária templom, Szombathely; *Oltárkép*, Gerardus Majelle templom, Hága, Hollandia; *Die dunkle Nacht*, Sankt Raphael Kloster, Heiligkreuztal; *Kontemplatio*, Stefanuswerk, uo.; *Mátyás király*, fal- és tértextil, Mátyás Király Gimnázium, Fonyód; *Sugárzó csend/Raum der Stille*, Brandenburgi kapu, Berlin; *Oltárkereszt*, Szent Kereszt kápolna, Verőce; *Zarándokzászló*, Városmajor, Bp., plébániatemplom; *Belső fény*, Ingelösa / Lund, Svédország.

Díjak – 1987: Nívódíj; 1988: Munkácsy Mihály-díj; 1992: Szombathelyi Textilbiennálé, a lektorátus díja; 1999: a Magyarországi Evangélikus Egyház díja a *Petőfi költészete* című kiállításon, Vigadó Galéria, Bp.; 2000: Szombathelyi Textilbiennálé, NKÖM-díj; 2003: Kossuth-díj; 2004: a Köztársasági Elnök Érdemérme; 2005: Ikonográfiai Biennálé, NKÖM-díj. 2014: a Nemzet Művésze; 2015: Budapest II. kerületéért emlékérem; 2015: Pro Cultura Christiana díj.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/hager_ritta
Hager Ritta, Bp., é. n., Hager Ritta. Belső tűz, Bp., 2010.

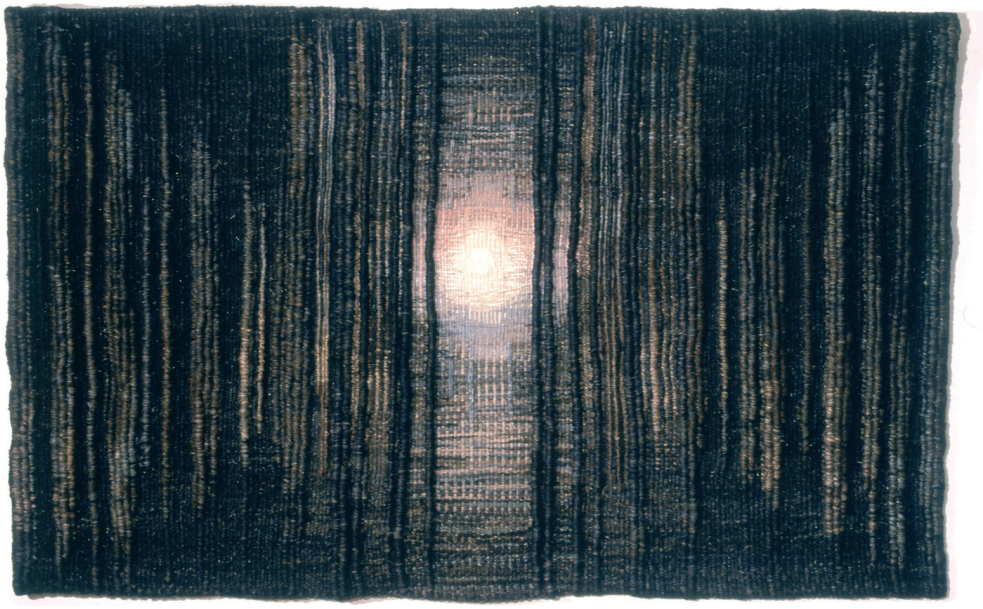

Sugárzó csend (Raum der Stille), 1994. Plasztikus felvetésű gobelin, juta gyapjú, len, 132 x 210 cm Brandenburgi Kapu, Berlin

Hajnal Gabriella
képzőművész (Budapest, 1928. május 1.)

A Magyar Képzőművészeti Főiskola festő szakán végezte felsőfokú tanulmányait, Bencze László, Hincz Gyula és Pap László volt a mestere. 1957-ben diplomázott, 1969-től állított ki rendszeresen. 1958-ban megnyert egy gobelintervekre kiírt pályázatot, attól kezdve készít kárpitokat. A párizsi Cluny Múzeum *Hölgy egyszarvúval* című kárpitsorozata keltette fel érdeklődését a gobelin iránt. A művész így ír erről a folyamatról: „Beleszerettem a műfajta. Úgy éreztem, hogy a gobelinterv – a szövéshez szükséges karton – és a szövés nyelvén kell megvalósítani a látomásokat, amelyek a fejemből és a lelkemből kikényszerítették a megformálást, a számomra akkor már a legszebb természetes anyagból, a gyapjúból leginkább, de időnként kenderből, lenből és a számomra legvonzóbb technikával, a szövéssel és néha hímzéssel. Textilnyelven akartam beszélni. Úgy érzem, ebben a műfajban derül ki leghamarabb a mellébeszélés. De talán ez sem igaz, mert egy üres felületre húzott vonalból vagy egy plasztika hajlatából az abszolút vizuális érzék – ahogy zenében az abszolút hallás – meglátja, meghallja, mi hamis”.

Fotó: Fáy Béla

Pályája a mesebeli jeleneteket ábrázoló színpompás kárpitoktól (*Szüret, Zenélők, Péter és a farkas, Ádám és Éva*) a közösségi témákat, mitológiai, bibliai történeteket feldolgozó művektől (*Ikarosz, Jónás, Szent Ferenc, Szent Balázs*) ível a drámai hatású, visszafogott színvilágú alkotásokon (*Kések, Bukott angyal*), majd vörös és kék korszakán (*Kilátás Délre, Serietapisserie, Delta, Memento Mori, Folyamszabályozás, Text-île*), a kalligráfia erős hatását tükröző (*Lelet*) műveken keresztül nyolcvanas évekbeli rendszerkísérleteihez (*Rendszer; New York*). Művei megtalálhatók közgyűjteményekben: a budapesti Iparművészeti Múzeumban, a Magyar Nemzeti Galériában és középületekben Budapesten, Bécsben, Havannában, Szegeden, Újdelhiben. *1993-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.*

Egyéni kiállításai (válogatás): Kulturális Kapcsolatok Intézete, 1969, 1973; Galerie Daniel Keel, Zürich, 1969; Holdsworth Gallery (férjével, Kass Jánossal), Sydney, 1970; Savaria Múzeum, Szombathely, 1972; Galleri F. 15, Moss (N), Galerie Objet,

Winterthur (CH), 1976; Műcsarnok, Bp., 1978; Galerie Sin'Paora, Párizs, 1979; Palais des arts et de la culture, Brest, 1980; Vigadó Galéria, Bp., 1983; Kaposvári Galéria, Kaposvár; Galerie Saager, Zürich (CH), 1985; Kempinski Galéria, Bp., 1994; *Életmű-kiállítás*, Iparművészeti Múzeum, Bp., 1998; Városi Művészeti Múzeum, Esterházy Palota, Győr, 2002; Vízivárosi Galéria, Bp., 2003; Gödöllői Királyi Kastély, Lovarda, életmű-kiállítás, 2009; Erdős Renée Ház, 2011; Keresztény Múzeum, Esztergom, 2015.
Számos hazai és külföldi csoportos kiállításon vett részt, többek között Helsinkiben, Koppenhágában, Lausanne-ban, Londonban, Madridban, Párizsban, Velencében. Legutóbb: *Egymással, egymás nélkül. Kass János, Hajnal Gabriella, Kass Eszter*, Vízivárosi Galéria, Bp., 2017.

Díjak – 1975: Munkácsy Mihály-díj; 1978: Érdemes Művész; 1987: Kiváló Művész; 1994: a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/hajnal_gabriella/
Hajnal Gabriella [Életmű-katalógus], Bp., Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia, 2009.

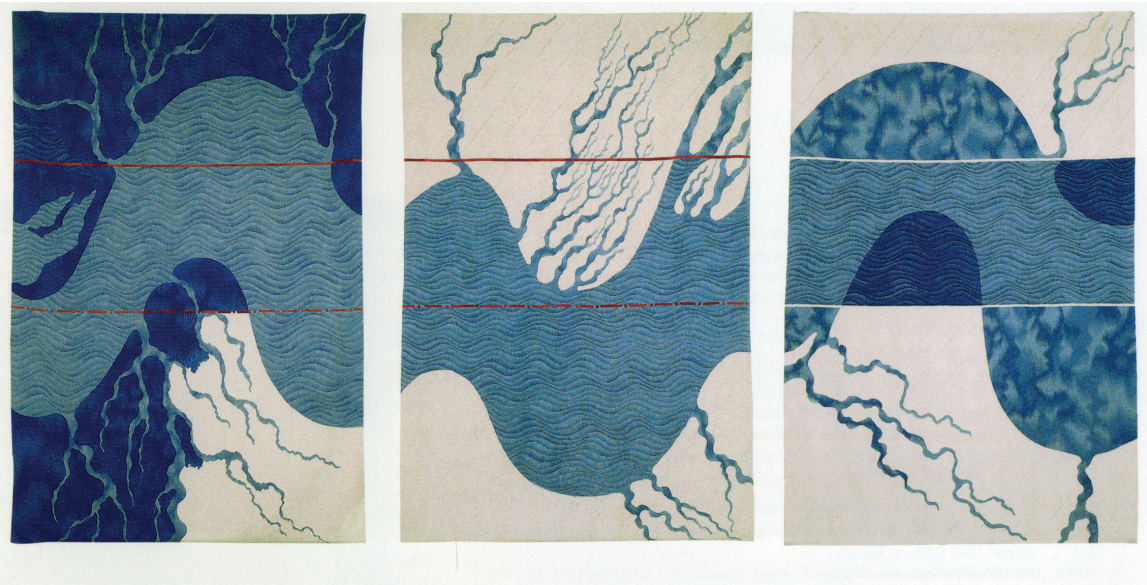

Széchenyi I–III, 1981. Kárpit, haute lisse, gyapjú, 218 x 450 cm
Hotel Átrium Hyatt, Budapest

Harasztÿ István

szobrászművész (Pestszentimre, 1934. október 31.)

Autodidakta művész. 1957-től 1965-ig műszaki ismereteket tanított ipari tanulóknak. Az ötvenes évek közepén kezdett festeni. 1960 és 1970 között a Dési Huber Képzőművészeti Kör növendéke, mestere Laborcz Ferenc. 1965-től 1967-ig díszítőelemek tervezésével foglalkozott, és a József Attila Művelődési Központban volt dekorációs. 1967–89-ben a Dél-pesti Vendéglátóipari Vállalat belső tervezője. 1975–76-ban a kaposvári Csiky Gergely Színház szcenikusa. 1964 óta több mint 500 hazai és külföldi kiállításon vett részt. Első mobilját, a *Körök*et 1967-ben készítette. Acélgolyókkal működő acél sínrendszereket variáló művei, pleximobiljai megannyi ironikus, szellemes fricska a hatalom ostobaságai ellen. Kezdeti korszakának egyik főműve a *Fügemagozó* (1970). A *play art* mestere, az örök homo ludens, a hetvenes években „gegek" sorozatát konstruálta meg (pénzbedobásra elhallgató zenegépet, a *Wurslitzer*t, pénz helyett harsány kacajjal fizető páncélszekrényt, az *Acélmosoly*t, az óramutató járásával ellenkező irányban forgó mutatókkal felszerelt órát: *A központi irányítás*). 1984-ben DAAD ösztöndíjat kapott Nyugat-Berlinbe, de csak 1987–88-ban vehette igénybe. Mobiljai, kinetikus szobrai ma ott vannak számos jelentős hazai és külföldi közgyűjteményben. Köztéren állnak művei Budapesten, Dunaszerdahelyen/Dunajska Streda, SK, Székesfehérváron, Szöulban. Az egyik legjelentősebb kortárs művészünk. Kispest díszpolgára 2001-től. Tagja (tiszteleti) a Kanadai Szobrász Szövetségnek, a Magyar Képző- és Iparművészek Szövetségének, a Kispesti Helikon Egyesületnek (tiszteletbeli elnök), a Magyar Szobrásztársaságnak, a Szinyei Merse Társaságnak, a Nemzetközi Kepes Társaságnak (elnökségi tag), 2002-ben a Magyar Iparművészeti Egyetem habilitációs bizottságának, a Laborcz Ferenc Művészeti Alapítvány kuratóriumának, 2008–2009-ben a Kossuth-díj bizottságnak.

Fotó: Horváth Péter

1993-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Egyéni kiállításai (válogatás): István Király Múzeum, Székesfehérvár, 1977; Iparművészeti Múzeum, Bp., 1981; DAAD Galéria, Berlin, 1988; Körmendi Galéria, Bp., 1994; Műcsarnok, Bp., retrospektív, 1998; Vadnai Galéria, Bp., 2003; Budapest Galéria, Római Magyar Akadémia, 2004; Kogart Ház, Bp., 2007; Aulich Art Galéria, Bp., 2009; Magyar Kultúra Háza (Saxon Szász Jánossal), Helsinki, 2012. Számtalan csoportos kiállításon vett részt itthon és külföldön: Berlinben, Bécsben, Bonnban, Brémában, Münchenben, Oxfordban, Párizsban, Pozsonyban/Bratislava, Prágában.

Fontosabb díjak – 1975: Kassák Lajos-díj (*Magyar Műhely*, Párizs); 1988: Munkácsy Mihály-díj; 1996: Érdemes Művész; 1988: Koszorús Szobrász; 1999: Pro Urbe Budapest; a XVI. Országos Kisplasztikai Biennálé I. díja, Pécs; 2000: Kossuth-díj; 2006: a Kévés Stúdió díja; 2010: Prima díj, 2013: Hazám díj.

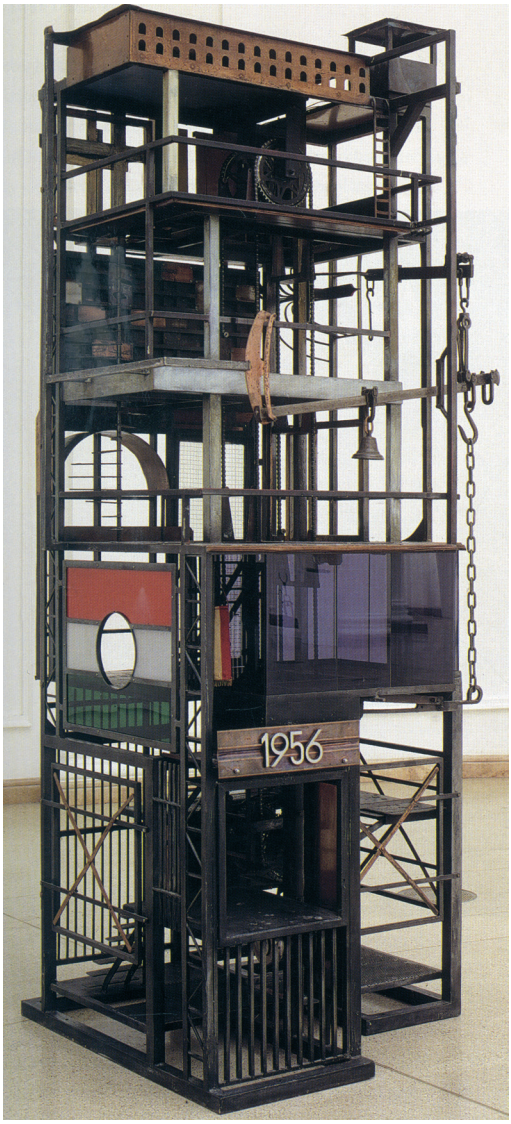

Az '56-os forradalom mártír-emlékoszlopa, 1989. Acél, vörösréz, plexi, elektromos berendezés, 277 x 100 x 100 cm Janus Pannonius Múzeum Modern Magyar Képtár, Pécs

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/haraszty_istvan/
Frank Tibor – Papp Tibor – Wehner Tibor: *Haraszty*. Bp., 2005.

Hencze Tamás

festőművész (Szekszárd, 1938. március 6.)

Fotó: Kolozsi Béla

Kirakatrendezést tanult Budapesten, 1960-tól dekoratőrként, majd grafikusként dolgozott. 1961-ben Párizsba utazott, itt találkozott a modern művészettel, ezt követően került kapcsolatba hasonló művészi törekvésű kortársaival. 1965-ben ismerkedett meg Korniss Dezsővel, akit mesterének tekint. 1966-ban először állított ki a Zuglói Kör tárlatán. 1968-ban részt vett a kortárs magyar művészet egyik korszakhatárát jelentő Iparterv kiállításon. 1970-től szerepel rendszeresen magyar és nemzetközi tárlatokon. A fordulópont az ő pályáján is a nyolcvanas években következett be – a *Frissen festve* című kiállítással (Ernst Múzeum, Bp., 1984), amely az ún. *Új szenzibilitás* festőinek seregszemléje volt. Azóta is fontos szerepet tölt be az új festészetben. 1988-ban részt vett a szöuli Művészeti Olimpián. 1996-ban a Római Magyar Akadémia ösztöndíjasa volt. Művei számos nagy közgyűjteményben szerepelnek. Itthon többek között a Magyar Nemzeti Galériában, a budapesti Kortárs Művészeti Múzeum – Ludwig Múzeumban, a Kassák Lajos Múzeumban, a Szépművészeti Múzeumban, a Szent István Király Múzeumban, a Szombathelyi, a Sárospataki Képtárban, a Janus Pannonius Múzeum Modern Magyar Képtárában, külföldön a bécsi Museum des 20. Jahrhunderts, a grazi Neue Galerie am Landesmuseum Joanneum, az esseni Folkwang Museum, a szöuli National Museum of Contemporary Art, a bécsi Albertina, az esslingeni Galerie der Stadt, a chełmi Muzeum Okręgowe, a linzi Kunstmuseum, a saint-étienne-i Musée d'art moderne gyűjteményében.

2004-től a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Fontosabb kiállításai (válogatás): *Iparterv*, Műcsarnok, Bp., 1968; II. Internationale Malerwochen, Eisenstadt, 1970; Első magyar csoportos kiállítás (Bak Imrével, Fajó Jánossal, Nádler Istvánnal, Pauer Gyulával, Tót Endrével): Galerie Griechenbeisl, Bécs, 1971; VII. Internationale Malerwochen, Neue Galerie, Graz, 1973; első egyéni múzeumi kiállítás: István Király Múzeum, Székesfehérvár, 1971; XXXIX. Velencei Biennálé, 1980; Ernst Múzeum, Bp., 1987; Galerie Eremitage, Berlin,

1988; Galerie Bawag Foundation, Bécs, *Positionen VII.*, Bécs–Bp., 1990; Galerie Synthese, Linz, 1992; Galerie Gaudens Pedit, Innsbruck, Gallery MM, Tokió, 1993, Tokió, 1994; *Európa–Európa*, Bonn, Körmendi Galéria, Bp, 1994; Műcsarnok, Bp., retrospektív, 1997; Galerie Ucher, Köln, 1998; *L' Autre moitié de l'Europe,* Jeu de Paume, Párizs, 2000; *Licht und Farbe* (Haász Istvánnal), Magyar Nagykövetség, Berlin, a Magyar Köztársaság Kulturális Intézete, Stuttgart, 2002; Fővárosi Képtár – Kiscelli Múzeum, 2008; *Függőleges fény*, Prestige Galéria, Bp., 2010; *Megtalált képek*, Galéria Neon, Bp., 2011.

Díjak – 1969: Pannonia Biennálé díja; 1989: Érdemes Művész; 2004: Kossuth-díj.
http://artportal.hu/lexikon/muveszek/hencze_tamas/
Hajdu István: *Hencze Tamás*, Bp. 2004. Filmek: *Megfagyott gesztusok* (MTV), 1989; Hencze-portréfilm 2004.

Oltárkép, 1997. Olaj, vászon, 250 x 350 cm
A művész tulajdona

Jovánovics György

szobrászművész (Budapest, 1939. április 3.)

Fotó: Fáy Béla

Nemzetközileg elismert alkotóművész. Tanulmányok: Képző- és Iparművészeti Gimnázium, Bp., szobrásztanára Somogyi József. 1958–59: Magyar Képzőművészeti Főiskola szobrász szak, mestere Mikus Sándor, majd ELTE BTK. 1964, Bécs: Akademie für Angewandte Kunst, mestere Hans Knesl. 1965, Párizs: École nationale supérieure des beaux-arts, professzora Henri Georges Adam. 1966-ban tért vissza Budapestre, Sinkovits Péter művészettörténésszel szervezte az Iparterv kiállításokat (1968, 1969), és részt vett minden fontos avantgárd eseményen. Dieter Honisch német művészettörténész 1971-ben meghívta őt Essenbe Bak Imrével. Felfigyeltek rá Párizsban is. 1978-ban Nyugat-Berlinbe szóló DAAD-ösztöndíjat nyert, de csak 1980-ban kapott útlevelet. 1980–83-ban Berlinben élt. 1987-ben a szöuli Művészeti Olimpia nemzetközi zsűrije kiválasztotta *Trójai papírgyár* (1986) című munkáját. 1988-ban a nyugat-berlini Bildhauerwerkstatt vendége volt. 1989-ben megnyerte a Történelmi Igazságtétel Bizottságnak az 1956-os forradalom kivégzett mártírjainak emlékművére kiírt pályázatát. 1991-ben Rishon Le Zionban felállították az izraeli szobrász-szimpóziumon készült ötméteres fémszobrát. 1990-től tanít a Képzőművészeti Egyetemen, egyetemi tanár, 1999-től DLA, habil. 2009-től emeritus professor. 1995-ben ő képviselte Magyarországot a százéves Velencei Biennálén. Alkotásai megtalálhatók köztéren és nagy közgyűjteményekben Budapesttől New Yorkig. 1970-től állít ki Budapesttől New Yorkig. *1989-től az Academia Scientiarum et Artium Europaea (Salzburg) rendes tagja. A Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia alapító tagja.*

F. m. (válogatás): *Részlet a Nagy Gilles-ből*, *Magyar torzó*, 1967; *Ember*, 1968; *Fekvő figura*, 1969; *Ablak, fal…, installáció*, Essen, 1971; *Trójai papírgyár*, Szöul, 1987; *Az 1956-os mártírok emlékműve*, Bp., rákoskeresztúri Új köztemető, 301-es parcella, 1992; *A nagy hasáb*, 1995; *Színes gipszplasztikák*, Művészetek Palotája, Bartók Béla Nemzeti Hangversenyterem, Bp., 2005; acél *szoborinstalláció*, Corvinus Egyetem új épület, Duna-parti homlokzat, 2009.

Egyéni kiállításai (válogatás) számos csoportos mellett: Fényes Adolf Terem (Nádler Istvánnal), Bp., 1970; Folkwang Museum (Bak Imrével), Essen, 1971; Fiatal Művészek Klubja, Bp., 1977; Francia Intézet, Bp., 1980; Galerie Zellmayer–Lorenzen,

Nyugat-Berlin, 1981, 1986; Galerie für Kunst+Architektur, Hamburg, 1982; Künstlerhaus Bethanien, Nyugat-Berlin, 1983; István Király Múzeum, Székesfehérvár, 1985; Kiscelli Múzeum, Bp., 1989, 1996; Galerie der Stadt, Fellbach, 1990; Galerie Hartmann und Noé, Berlin, 1991, 1994; Fészek Galéria, Bp., 1994, 2004; XLVI. Velencei Nemzetközi Képzőművészeti Biennálé, 1995; Galerie Gaudens-Pedit, Lienz (A), Collegium Hungaricum, Bécs, Magyar Akadémia, Róma, 1996; Jezsuita Galéria, Poznań, 1998; Hallein (Fotók és frottázsok), 1999; Dovin Galéria, Bp., Mai Manó Ház, Bp., 2000; Neue Nationalgalerie, Berlin, 2002; Ludwig Múzeum Budapest, 2004; Kisterem Galéria, Bp., 2008; *Sassetta – Jovánovics*, Szépművészeti Múzeum, Bp., 2009; *Egy önéletrajz*, Vaszary Galéria, Balatonfüred, 2016.

Díjak – 1972: Kassák Lajos-díj (*Magyar Műhely*, Párizs); 1990: Kiváló Művész; 1997: Kossuth-díj; 2007: Magyar Köztársasági Érdemrend középkereszt; 2011: Prima díj.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/jovanovics-gyorgy-115
http://cead.space/index.php/Detail/people/id:43/view/bibliography

Beke László: *Jovánovics*, Bp., 1980; *Jovánovics*, 1994; *Jovánovics*. Szerk. Hafner Zoltán, Bp., 2004.

Fekete relief, 1981. Gipsz, 130 x 100 cm . A művész tulajdona

Kecskés Ágnes

gobelinművész (Komárom, 1942. október 25.)

Az Iparművészeti Főiskola textil- és gobelinszakán szerzett diplomát 1970-ben. 1988-ban a Római Magyar Akadémia ösztöndíjasa volt. „A gobelintechnika legfontosabb alkalmazási területét a nagydimenziójú, építészethez kapcsolódó, falakat burkoló kárpitokban látja." „Ikonokat, tájakat, félabsztrakt motívumokat átíró munkáit hit és bensőségesség szövi be. A visszafogott kékekben és zöldben úszó szőnyegek egy kontemplatív szellemnek az állandóságba vetett bizalmát sugározzák". Művei közgyűjteményekben lelhetők fel, többek között a budapesti Iparművészeti Múzeumban, a Magyar Nemzeti Múzeumban és a Szombathelyi Képtárban.

Fotó: Féner Tamás

1993-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia levelező, 2004-től rendes tagja.

Egyéni kiállításai (válogatás): József Attila Tudományegyetem, Szeged, 1973; Duna Menti Múzeum, Révkomárom (Komarno), 1974; Fészek Művészklub, Bp., 1976; Fényes Adolf Terem, Bp., Göcsej Múzeum, Zalaegerszeg, 1977; Galerie Holly, Walchwill (CH), Bartók Béla Művelődési Ház, Szeged, Dömösi Galéria, Dömös, 1979; Kuny Domokos Múzeum, Tata, 1980; Galerie Rechtsteiner, Zürich, körömi Kápolna, 1981; Kernstok Terem, Tatabánya, 1984; Kisgaléria, Komárom, 1985; Vigadó Galéria, Bp., 1986; Magyar Intézet, Varsó, 1987; Galerie Noran, Lüdinghausen (D), Jurisics-vár, Kőszeg, 1988; Belvederschlössl, Stokerau (A), 1992; *Széchenyi akadémiai székfoglaló kiállítás*, Budapesti Történeti Múzeum, Metszettár, 1995; a frankfurti könyvvásárhoz kapcsolódó tárlat, Heimatmuseum és Gerhard Galerie, Bad Berleburg (D), 1999; Móra Ferenc Múzeum, Szeged, 2000; Katona Lajos Városi Könyvtár, Vác, 2006; Bencés Apátsági Múzeum, Tihany, életmű-kiállítás, 2009; Galéria 12, Bp., 2013.

Csoportos tárlatokon 1970-től vesz részt itthon és külföldön. Kiállított többek között Budapesten, Angers-ban, Barcelonában, Bécsben, Debrecenben, Eisenstadtban, Esztergomban, Gentben, Gödöllőn, Marosvásárhelyen, Milánóban, Nottinghamben,

Párizsban, Rigában, Szombathelyen, Tokióban, Tournai-ban, Wiener-Neustadtban, Zágrábban.

Díjak – 1986: Rózsa Anna-díj a IX. Fal- és Tértextil Biennálén, Szombathely; 1987: Munkácsy Mihály-díj; 1991: Ferenczy Béni és Noémi emlékkiállítás, II. díj; 1993: Nagy Sándor-díj; 1994: XIII. Fal- és Tértextil Biennálé, a Művelődési és Közoktatási Minisztérium díja; 2005: I. díj, Balassi-emlékkiállítás, Esztergom; 2012: I. díj, Fal- és Tértriennálé, Szombathely; 2013: az Év Textilművésze 2009.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/kecskes_agnes/
Kecskés Ágnes akadémiai székfoglaló kiállítása, Bp. 1995; *Kecskés Ágnes*, Szeged, Móra Ferenc Múzeum, 2000. [kiállításkatalógus]

Komárom. Gobelinterv a Himnuszhoz, 1994. Vegyes technika, 70 x 50 cm. A művész tulajdona

Kemény György

képzőművész (Budapest, 1936. május 25.)

Fotó: Nagy Bernadette

Művészeti tanulmányait a Kisképzőben kezdte 1950 és 1954 között, majd Gábor Pál plakátgrafikus műtermében (1954–1955) és a Képzőművészeti Főiskolán folytatta (1956–1961), ahol Barcsay Jenőtől, Pogány Frigyestől tanulta a legtöbbet. 1961-től tervezőgrafikával, főként plakáttervezéssel foglalkozott. Első külföldi útján, 1963-ban Párizsban felfedezte maga számára a Pop Artot. Hazajövet képek, szobrok készítésébe is belefogott a Pop Art szellemiségében és harsányságával, ugyanez a forma- és színvilág akkori plakátjain és 1968-ban, a Fészek Klubban megrendezett kép- és szoborkiállításán is megjelent. 1971-ben szekkóval festette ki Kőszeg Ferenc egyik szobáját, amely ma már Budapest Védett Öröksége.
2016-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Fontosabb kiállításai – Hazai és nemzetközi csoportos kiállításai mellett egyéni tárlatai voltak a Fészek kiállítás után 1985: *Boglári ABC* címmel térberendezés a balatonboglári Kék Kápolnában, 1982: zenével kísért térberendezés, *Az utolsó vacsora* a Dorottya Galériában, 1999: életmű-kiállítás a Pécsi Galériában, 2016: a Fészek Galéria adott otthont *Horror vacui* című tárlatának.
1999-ben jelent meg kötete, *A magyar nyelv értelmező képtára* 106 digitális rajzával. Azóta készíti képeit, plakátjait komputeren. A Magyar Plakát Társaság, a Koksz Műhely (a Képzőművész Szövetség szatirikus művészei), a MET (digitális művészek csoportja) tagja és a Typoszalon kiállításainak résztvevője.
Számos folyóiratban, könyvben, katalógusban szerepelt mind itthon, mind külföldön, csak a legutóbbiakat említve: 2015-ben az *International Pop* kötetben (Walker Art Center, Minneapolis) (Dávid Fehér: *Where is the Light? Transformations of Pop*

Art in Hungary) és Beke László *Imagination/Idea* című könyvében (81 György Kemény), 2016-ban az *Artmagazin 90*-ben (Fehér Dávid: *Kemény/pop*) és a *Magyar Grafiká*-ban (*Self írás*).

Díjak – Számos hazai és külföldi kiállításon szerepeltek plakátjai, Varsóban első díjat, Olaszországban, Casalecchio di Renóban és Japánban, Toyamában bronzérmet nyert velük. 1985: Munkácsy Mihály-díj, 2003: Soros Alapítvány Életműdíj, 2008: Konecsni György-díj, 2013: Aranyrajzszög Életműdíj.

https://hu.wikipedia.org/wiki/Kemény_György_(grafikus)
https://artportal.hu/lexikon-muvesz/kemeny-gyorgy-708/

Hommage à de Chirico 3, 2016, C-print 42 x 29,7 cm

Keserü Ilona (Ilona Keserü Ilona, IKI)

festőművész, festész (Pécs, 1933. november 29.)

Fotó: Horváth Gábor

Mestere 1946-tól Martyn Ferenc. A Magyar Képzőművészeti Főiskola freskófestő szakán készített diplomamunkát 1958-ban, mestere Szőnyi István. Jelentős időszak: 1962–63, Róma, olasz állami ösztöndíj. 1967-ben kezdte festeni a balatonudvari temető szív alakú sírkőformáit, amelyek variációi számos képén máig központi motívumként jelennek meg. 1968–69-ben részt vesz az Iparterv kiállításokon. 1972-ben Moravanyban (CS), 1974-ben Vence-ban (F), a Károlyi Alapítvány művésztelepén rezidens. 1975-től 1979-ig a Budapesti Műhely tagja, 1979-től 1984-ig a szentendrei nyári művésztelepen dolgozik. 1983-tól a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem Tanárképző, 1995-től Művészeti Karán tanít. 1986-ban meghívott vendégtanár a cergy-pontoise-i képzőművészeti főiskolán (F). 1988-ban meghívást nyer *Lágy mozdulat* című festett vászondomborításával a szöuli Művészetek Olimpiájára. 1990-ben a Pécsi Képzőművészeti Mesteriskola egyik alapítója, 1991-től ott tanít, 1995-től a képzőművészeti doktori (DLA) képzésben a festészeti program vezetője. 2003-tól professor emerita. A *Színerő–Léptékváltás* nemzetközi festészeti kurzus szervezője 2006-tól, Pécsett, a Zsolnay-gyárban. Pécs díszpolgára 2011-től. Budapest Pro Urbe-díját veszi át 2016-ban. Művei számos hazai és külföldi köz- és magángyűjteményben láthatók, köztük: Magyar Nemzeti Galéria, Fővárosi Képtár – Kiscelli M., Kassák M., Petőfi Irodalmi Múzeum, Kecskeméti M., Janus Pannonius M., Szombathelyi Képtár; Ludwig Museum, Aachen; Mondriaanhuis Amersfoort (NL); Nationalgalerie Berlin, Danubiana-Meulensteen Art Museum, Bratislava, Museo e Pinacoteca Communali Gubbio (I), National Museum of Modern Art, Szöul, National Museum of Women in the Arts, Washington; Zentralsparkasse, Bécs; Uffizi, Firenze.

1993-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Egyéni kiállítások (válogatás): Galleria Bars Róma, 1963; Jókai Klub Bp. 1964; BME koll. klub Bp, 1967; Fényes Adolf Terem Bp. (*Bencsik Istvánnal és Major Jánossal*), 1969; Balatonudvari temető, 1969; Janus Pannonius Múzeum Pécs 1972; Csepel Galéria Bp. 1973; Bp. Belgrád rakpart 17, 1975; Csók I. Képtár, Székesfehérvár

1978; (*Vidovszky Lászlóval*) Műcsarnok, Bp. 1982; Műcsarnok, 1983; Galerie Eremitage Berlin, 1989; (*Droppa Judittal*) Delphine Gallery S. Barbara, 1991; Haus Ungarn Berlin, 1992; Bartók 32 Galéria Bp.1992; *Széchenyi akadémiai székfoglaló*, Tata, 1994; Szinyei Szalon Bp. 2000; Magyar Intézet Róma 2001; MEO – Kortárs Művészeti Gyűjtemény, Bp., 2004; Ludwig Múzeum Budapest, 2004; Hungarian Cultural Center London, 2004; AL Galéria Bp. 2005; MODEM, Debrecen 2008; Vass László Gyűjtemény, Veszprém, 2011; Danubiana Meuleensteen Art Múzeum Bratislava-Čunovo, 2011; Kieselbach Galéria, Bp., 2012; Kisterem, Bp, 2014; Vaszary Galéria, Balatonfüred, 2014; Zsolnay-negyed – m21, Pécs; Grand palais, Párizs, 2016; Kisterem, Bp. 2017.

Csoportos kiállításai voltak Budapesten, Rómában, Gubbióban, Kölnben, Újdelhiben, Milánóban, az 1980-as Velencei Biennálén, Glasgow-ban, Tokióban; az 1988-as szöuli Művészetek Olimpiáján, Münsterben, Varsóban, Bécsben, Münchenben, Berlinben, Pécsett a Zsonay-gyárban, Párizsban és New Yorkban.

Díjak – 1984: Munkácsy Mihály-díj; 1989: Érdemes Művész; 1994, 1996: Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikereszt; 2000: Kossuth-díj; 2013: a Nemzet Művésze.

http:// www.ikeseru.org
http://artportal.hu/lexikon/muveszek/keseru_ilona
Ilona Keserü Ilona: *Művek 1959–1982. Works*, Tandori Dezső *Változatok Keserü Ilona műveire I–II.*, 1980, 2002; I. K. I.: *Közelítés. Gubanc. Áramlás*. Nádas Péter *Saját jel* című esszéjével, *IKI Teremleírásaival*, 2004; I. K. I.: *Művek 1982–2008. Works*, 2009; Ilona Keserü Ilona ÖNEREJŰ KÉPEK, Catalogue raisonné, Volume 1. 1959–1980, 2017.

Pillantás az időbe, 1992. Olaj, vászon, 90 x 180 cm Janus Pannonius Múzeum Modern Magyar Képtára, Pécs

Klimó Károly

festőművész (Békéscsaba, 1936. május 17.)

Kaposvárott járt középiskolába, gyakran látogatta az ottani Rippl-Rónai Múzeumot és a mester hajdani műtermét. 1956-tól a Magyar Képzőművészeti Főiskola hallgatója, 1962-ben szerzett diplomát Bernáth Aurél osztályában. Tiszteletteljes barátság fűzte Kmetty Jánoshoz, később a szentendrei művésztelepen szoros kapcsolatba került Kornis Dezsővel és Kondor Bélával. 1966 óta vesz részt hazai és külföldi kiállításokon. 1972-ben megbízást kapott a főiskola esti tagozatának vezetésére.

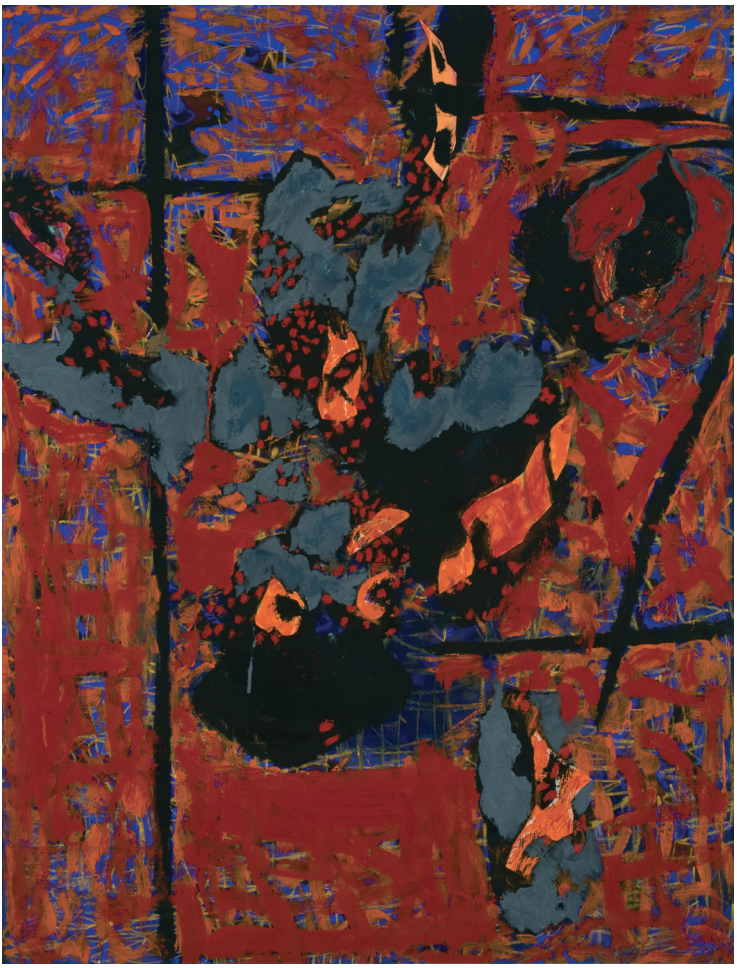

Futótűz, 2011. Tempera, karton, 132 x 98 cm
Ingela Brunel gyűjtemény, Bécs

1974-ben mutatta be első önálló kiállítását Budapesten. A hetvenes évek végétől számos jelentős világirodalmi alkotáshoz készített rajzokat (Antonin Artaud, Franz Kafka, Robert Musil, Marquis de Sade, Thomas Bernhard). 1979 óta szerepel egyéni kiállításokkal külföldön (Ausztria, Egyesült Államok, Kína, Finnország, Németország, Hollandia, Franciaország, Svájc stb.) Művei megtalálhatók itthon és külföldön több köz- és magángyűjteményben. 1990-től 2005-ig osztályvezető tanár a Magyar Képzőművészeti Főiskola/Egyetem festő tanszékén.
1993-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

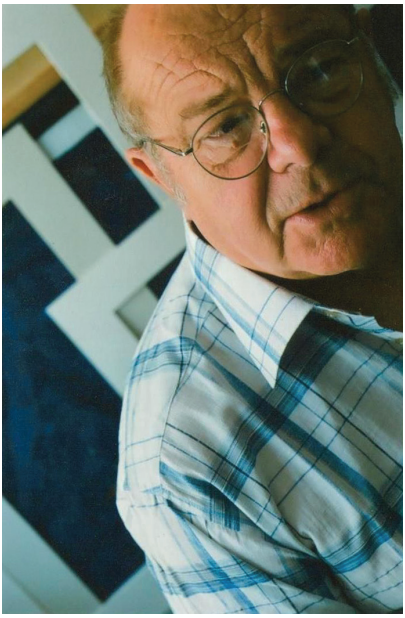
Fotó: Féner Tamás

Egyéni kiállítások (válogatás) – Dorottya utcai kiállítóterem, 1974; Művésztelepi Galéria, Szentendre, 1977; Profile Gallery, New York, 1984:, Szombathelyi Képtár, 1987; Porin Taidemuseo (FIN), 1988; Ernst Múzeum, Bp., 1989; Association du Pont neuf, Párizs, 1993; Kortárs Művészeti Múzeum – Ludwig Múzeum Bp., 1994; Kunstverein, Augsburg, 1995; Kulturverein, Merano, 1998; Galerie Stahlberger, Weil am Rhein (D), 1999; OMV – Agrolinz Melamin, Linz, 2001; La Galerie des Éditions Caractères, Párizs, 2002; Galerie Schreiter, München, 2003; Fővárosi Képtár – Kiscelli Múzeum, Bp., 2005; Városi Galéria, Erlangen, 2008; Városi Képtár, Győr, 2009; Petőfi Irodalmi Múzeum, Bp., 2010; Prestige Galéria, Bp.; Galerie Dengler und Dengler, Stuttgart; Galerie Stahlberger, Weil am Rhein (D), 2011; B55 Kortárs Galéria, Bp., Művészetek Háza, Modern Képtár – Vass László Gyűjtemény, Veszprém (Willi Weinerrel), 2012; Galerie Schreiter, München, 2013; Neon Galerie, Bp., 2014; Galerie Gut Gasteil, Gloggnitz (A), 2015; Art Market, Bp., 2015;
Galerie Hametner, Stoob (A); Galerie Koppelmann, Köln; Art Karlsruhe, 2016.

Díjak – 1972: Munkácsy Mihály-díj; 1980: Juho Rissanen-díj (FIN, a Kuopióban megrendezett nemzetközi szimpózium díja); 1988: Nívódíj, Európa Könyvkiadó; 1998: Érdemes Művész; 2005: Herder-díj.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/klimo_karoly

Konok Tamás

festőművész (Budapest, 1930. január 9.)

Fotó: Kolozsi Bea

Gyerekkorában zenésznek készült, 1945 és 1950 között a Zeneművészeti Konzervatóriumban tanult hegedülni, de részben családi indíttatásra (nagyapja, Sándy Gyula, a Műegyetem professzora) hamar a rajz és a festészet felé fordult. Beiratkozott a Magyar Képzőművészeti Főiskolára, festő szakon szerzett diplomát 1953-ban Bernáth Aurél tanítványaként. A zene azonban egész pályáját végigkíséri. Első képei figurális műtermi enteriőrök, modell után készült portrék. Látásmódjának változását alapjaiban meghatározta 1958-as féléves párizsi ösztöndíja. Akkor még hazatért, de 1959-ben letelepedett Párizsban, és a rendszerváltozásig ott élt. 1953-tól állít ki itthon és Európa-szerte, szinte évente. Első önálló kiállítását 1960-ban rendezte meg a párizsi Galerie Lambert. 1963-tól a Hartford Alapítvány ösztöndíjával egy évig New Yorkban és Kaliforniában dolgozott. 1963 és 1974 között rendszeresen szerepelt a Réalités nouvelles kiállításain, 1970-ben megkapta a francia állampolgárságot, de a magyart is megtartotta. 1971-től szoros, 25 évig tartó kapcsolatba került a zürichi Schlégl Galériával. Feleségével, Hetey Katalin szobrászművésszel együtt állított ki 1981-ben, nagy feltűnést keltve, a budapesti Szépművészeti Múzeumban. 1992-től a Műegyetem címzetes egyetemi tanára. Művei számos nagy közgyűjteményben szerepelnek. Többek között a párizsi Bibliothèque nationale-ban, a winterthuri Kunstmuseumban, a berni Musée des beaux-arts-ban, a neuchâteli Musée d'art et d'histoire-ban, Brüsszelben, az Európai Parlamentben, a párizsi külügyminisztériumban, a hamburgi Städtische Sammlungban, a schiedam–rotterdami Stedelijk Museumban, a budapesti Iparművészeti Múzeumban, Szépművészeti Múzeumban és Kortárs Művészeti Múzeum – Ludwig Múzeumban stb., számos hazai és külföldi magángyűjteményben.
2001-től a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia tiszteleti, 2006-tól rendes tagja.

Fontosabb egyéni kiállításai (válogatás): Galerie Lambert, Párizs, 1960; P. H. Gallery, Washington, 1962; Stedelijk Museum, Schiedam-Rotterdam, 1971; Galérie Schlégl, Zürich, 1972–1986; Galerie Münsterberg, Bázel, 1978; Xantus János Múzeum, Győr, 1980; Szépművészeti Múzeum, Bp., 1981; Bencés Apátsági

Múzeum, Tihany, Műhely Galéria, Szentendre, 1984; Városi Művészeti Múzeum, Győr, 1990, 1998, 2008; Ludwig Múzeum Bp., Galerie Brügger, Bern, 1995; Szent István Király Múzeum, Székesfehérvár, Galerie Pont-neuf, Párizs, 2001; Ernst Múzeum, Bp., 2006; *A gondolatmenet struktúrája*, Fővárosi Képtár – Kiscelli Múzeum, Bp., 2009; *Ludium Pigmentum*, Pelikán Galéria, Székesfehérvár; *Natura Naturata*, MANK Galéria, Szentendre, 2016, uaz: Gönczi Galéria, Zalaegerszeg, 2017.
Számos csoportos kiállításon vett részt Budapesten, Párizsban, New Yorkban, Bázelben, Zürichben stb.

Díjak – 1955: Fiatal Alkotók díja; 1997: L'Ordre national du mérite (Francia Nemzeti Érdemrend), lovagi fokozat; 1998: Kossuth-díj; 2004: Magyar Köztársasági Érdemrend középkereszt; 2008: A Magyar Festészet Napja Alapítvány-életműdíja; 2010: Hungart-életműdíj; 2011: Hazám díj¸ 2014: Prima Primissima díj, a Nemzet Művésze.

http://konok.hu/
http://artportal.hu/lexikon/muveszek/konok_tamas/
Konok. A gondolatmenet struktúrája; Konok. Structure de la pensée; Structure of the train of thought, Bp., 2009.

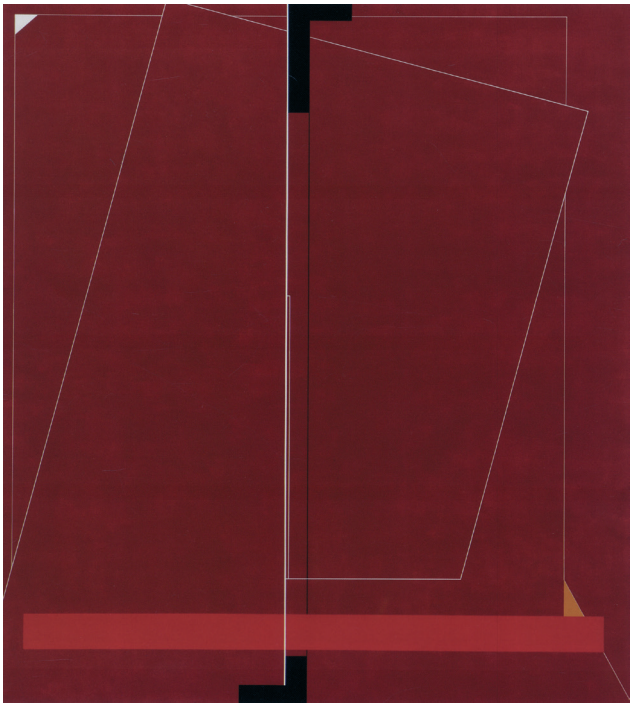

Graphidion rouge, 2008/3. Akril, vászon, 120 x 120 cm. Magántulajdon

Lovas Ilona

képzőművész (Budapest, 1946. január 1.)

Fotó: Nagy Tamás

A Magyar Iparművészeti Főiskola (ma Moholy-Nagy Művészeti Egyetem, MOME) textil szakán szerzett diplomát 1974-ben. Ugyanitt habilitált 2004-ben. 2005-től 2014-ig a Nyugat-magyarországi Egyetem docense. 1975-től 1978-ig aktívan részt vett az akkor alakuló kísérleti textilműhely munkájában, Velemben. Az ott szerzett tapasztalatok meghatározóan befolyásolták további munkásságát, főleg a hagyományosan értelmezett műfaji keretek kitágításában. 1978-tól rendszeresen mutatja be munkáit itthon és külföldön, egyéni és csoportos kiállításokon. Művei jelen vannak számos közgyűjteményben: a Magyar Nemzeti Galériában, a budapesti Iparművészeti Múzeumban és a Ludwig Múzeumban, a Textilmúzeumban, a Kogart Házban, a Fővárosi Képtár Kiscelli Múzeumában, a debreceni MODEM-ben, a New Delhi-i Lalit Kala Akademia gyűjteményében, az Evangélikus Országos Múzeumban, a székesfehérvári Szent István Király Múzeumban, a Szombathelyi, Sárospataki és Paksi Képtárban, a pécsi Janus Pannonius Múzeumban, a győri Városi Képtárban, a Miskolci Galériában, a dunaújvárosi Kortárs Művészeti Intézetben, a diszeli Első Magyar Látványtárban, a Musée de Bibracte-ban (Mont-Beuvray, Burgundia, F), a bukaresti Anastasia Foundation gyűjteményében, a Česky Krumlov-i Egon Schiele Art Centrumban és a bonni Frauen Museumban.

2007-től a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

2010-től a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja.

Fontosabb egyéni kiállítások (válogatás): Künstlerhaus, Graz,1986; Art in General Gallery, New York,1991; Magyar Akadémia, Róma,1994; Museul National de Arta al Romaniei Galeria Catacomba, Bukarest,1996; Szent István Király Múzeum, 1997; Ludwig Múzeum Budapest, 2001; Kortárs Művészeti Intézet – ICA, Dunaújváros, 2003; Gallerie in der Kapelle St. Spiritus, Greifswald (D), 2005; Musée de Bibracte, 2007; Kunstbüro, Berlin, 2008; Petőfi Irodalmi Múzeum, Bp., 2012.

Csoportos kállítások (válogatás): Miedzynarodove Triennale Tkaniny, Centralne Muzeum Włókiennictwa, Lodz,1981, 1985, 1992; *Fibres Art'85*, Musée des arts décoratifs, Párizs, 1985; 15e *Biennale internationale de la tapisserie*, Musée cantonal des beaux-arts, Lausanne,1992; *Flexibile I. Pan European Arts*, Galeria Awangarda, Wroclaw, 1994; *Afrika Biennial*, Johannesburg, 1995; *Women's Art in Hungary*, National Gallery of Modern Art, New Delhi, 2001; *Lost and Found*, Staatliche Kunsthalle, Baden-Baden, 2006; *Kortárs magyar video*, Katzen Art Center, Washington, DC, 2009; Dunamenta, Staatliche Galerie, Regensburg, 2010; *Hungarian Magic Cube*, Center of Contemporary Art, Tel-Aviv, 2012; *Budapesti merítés*, Új Budapest Galéria, 2014; *Art Capital. Elvesztegetett idő*, MűvészetMalom, Szentendre, 2016.

Díjak:
1992: Ferenczy Noémi-díj, 2005: Érdemes Művész.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/lovas-ilona-159
http://port.hu/adatlap/szemely/lovas-ilona/person-311416

Stáció No 32, 1997. A Ludwig Múzeum Budapest tulajdona

Maurer Dóra

képzőművész (Budapest, 1937. június 11.)

A Magyar Képzőművészeti Főiskola festő-, később képgrafika-szakán tanult, 1961-ben végzett. 1961-től vesz részt hazai és nemzetközi csoportos kiállításokon, 1965-től állít ki egyénileg. Munkáját 1963 és 1965 között készült rézkarcsorozatai (*Pompeji, Az este képei*) tették ismertté. 1967-ben Rockefeller részösztöndíjjal Bécsbe ment, házasságot kötött Gáyor Tibor képzőművésszel. 1968–69-től a mozgás, eltolódás, nyomhagyás áll munkássága középpontjában. 1973-tól máig csoportos kiállításokat szervez, művészeti kiadványokat szerkeszt, fordít, ír. 1973-tól kísérleti filmeket készített a Balázs Béla Stúdióban (*Relatív lengések, Időmérés, Hétpróba*). 1975-től 77-ig rajzszakkört és Erdély Miklóssal kreativitás-kurzust vezetett a budapesti Ganz Mávag Művelődési Házban. 1977-től tér- és színproblémákkal foglalkozik (*Quasi-kép, Quodlibet, Overlappings sorozatok*), festészetének kulcsdarabja a *Tér, kvázi-kép* (1982, Buchberg). 1987-től 1990-ig tanított az Iparművészeti Főiskolán. 1990-től docens, 2003-tól 2007-ig egyetemi tanár a Magyar Képzőművészeti Egyetemen, festőosztályát interdiszciplináris felfogásban vezette. A Nyílt Struktúrák Művészeti Egyesület (OSAS) alapító tagja. 2006–tól tematikus nemzetközi kiállítások kurátora a budapesti Vasarely Múzeumban. Művei jelen vannak nagy hazai és külföldi közgyűjteményekben. Többek között a budapesti Ludwig Múzeumban, a Magyar Nemzeti Galériában, a bécsi Albertinában, a drezdai Kupferstichkabinettben, a łódži Miejska Galeria Sztukiban, a berlini Neue Nationalgerie-ben, a londoni Tate Galleryben és a Victoria and Albert Museumban.

Fotó: Ember Sári

1993-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia levelező, 1998-tól rendes tagja. 2001-től a Szász Művészeti Akadémia levelező tagja.

Önálló kiállításai (válogatás): Neue Galerie am Landesmuseum Joanneum, Graz, 1975; István Király Múzeum, Székesfehérvár, 1976; Ernst Múzeum Bp., Museum moderner Kunst (MuMoK), Bécs, 1984; Ludwig Múzeum Bp., 1997; Josef Albers Museum, Bottrop (D), 1998; Ludwig Múzeum Bp., 2008–2009; Espace Topographie de l'art, Párizs, 2010; Vintage Galéria, Bp., Galerie

Hoffmann, Friedberg/Ossenheim (D), 2013; Museum Ritter/Sammlung Marli Hoppe-Ritter, Waldenbuch (D) ; Gallery Hunt Kastner, Prága, Galerie Stadtpark, Krems (A), Vintage Galéria, Bp., Gallery Carl Kostyal, London, 2015; *Five Out of Six*, White Cube Mason's Yard, London, 2016.
Csoportos kiállítások (válogatás): *Budapesti műtermek*, Magyar Nemzeti Galéria, Budapest Galéria, 1990; *A művészeten túl, Beyond Art*, Ludwig Múzeum Bp., Neue Galerie, Graz, Museum Hedendaagse Kunst, Antwerpen, 1996; 1999 *Aspekte / Positionen, 50 Jahre Kunst aus Mitteleuropa*, MuMoK, Bécs, 1999; *Genau+anders, Mathematik in der Kunst von Dürer bis Sol LeWitt*, MuMoK, Bécs, 2008; *Light Years*, The Art Institute, Chicago; *12. International Biennial*, Isztambul, 2011; *Arte vida*, Rio de Janeiro, Museu de Arte Moderna; *Shadows on the Wall, Cameraless Photography from 1951 to Today*, Museum of Fine Arts, Huston; *Photography is…* The Art Institute of Chicago; *Adventures of the Black Square*, Whitechapel Gallery, London, 2014; *Bookmark* (Vintage Galéria) Art Cologne, *Gondolatok a Fekete négyzet körül*, Vasarely Múzeum, Bp., *Transmissions, Art in Eastern Europe and Latin America 1960–1980*, MOMA, New York, 2015; *Konstruktion, Reflection*, MuMoK, Bécs, 2016.

Díjak – 2001: Pro Cultura Urbis; 2003: Kossuth-díj.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/maurer_dora/
Dieter Ronte – Beke László: *Dóra Maurer, Arbeiten / Munkák / Works 1970–1993*. Bp., 1994., Maurer Dóra: *Fényelvtan. A fotogramról*, 2001. Maurer, Gáyor: *Párhuzamos életművek*, 2002; *Maurer Dóra*, Kortárs Művészeti Múzeum–Ludwig Múzeum Budapest, 2008; *Dóra Maurer, Traces 1970–1980*, Krakkó, 2011

Stage 2, installáció, 2016, White Cube Gallery, London

Megyik János

szobrászművész (Szolnok, 1938. október 8.)

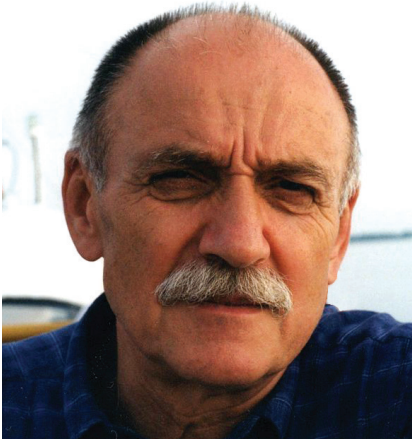

Fotó: Imre Györgyi

Harmos Károly révkomáromi (Komárno) szabadiskolájában tanult 1950–1954 között. 1954-től 1956-ig a budapesti Képző- és Iparművészeti Gimnázium növendéke volt. 1956-ban Bécsbe emigrált. 1956–1961 között festészetet tanult a bécsi Akademie der bildenden Künstén, mesterei Robin Christian Andersen, Josef Dobrowsky és Herbert Boeckl. Diplomáját a bécsi Akademie der Angewandte Kunst murális szakán szerezte. A kép struktúrájával foglalkozik 1963 óta, módszere a projektív geometria. 1968–1972 között térkoncepcióját fémszobrokban valósította meg. 1968–1978 között designerként is dolgozott. 1972-ben Bujdosó Alpárral megírta *A semmi konstrukciója* című esszét, amely elhangzott Marly-le-Roi-ban (F), a párizsi *Magyar Műhely* című folyóirat első konferenciáján. Képzőművészi munkájában 1972-től áttért a faanyag használatára. Háromdimenziós térkonstrukciókat hoz létre, sokszor építészeti alaprajzból kiindulva. Elkészítette *Hommage à Pascal* (1981), *Santa Maria Novella* (1981–1982), *Liegender Corpus* (1988) című pálcika-konstrukcióit. 1986–1987-ben megvalósította *Katedrális (Paul Cézanne-nak)* című, első monumentális művét a bécsi Austria Centerben. Fakonstrukcióiról fotogramokat készít. Tanulmányúton járt New Yorkban, Rómában. 1997-től Bécsben, majd Budapesten és a Somogy megyei Kötcsén él. 2002-ben elnyerte a Pollock–Krasner Foundation (New York) ösztöndíját. 2005-ben elkészült második monumentális műve, a debreceni Élettudományi Egyetem és Könyvtár portálja. 2016-ban felállítják *Bildwerk* (*Képmű*) című monumentális corten (időjárásálló) acél szobrát a Museum Liaunig (Neuhaus/Suha) szoborkertjében.
2007-től a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Egyéni kiállításai (válogatás): Bücherhalle Altona, Hamburg, 1965; Museum moderner Kunst, Bécs, 1988–89; Műcsarnok, Bp., 1989; Hamburger Kunsthalle, 1990; Galerie Station U3, Bécs, Szent István Király Múzeum, Székesfehérvár, 1993; N & n Galéria, Bp., 2002; Kunstarkaden, München, Modern Képtár – Vass László Gyűjtemény, Veszprém, 2004; Wiesbaden, Hessisches Ministerium für Wissenschaft und Kunst, 2005; Hungarian Cultural Center, New York, 2007; Raiffeisen Galéria, Bp., *Széchenyi akadémiai székfoglaló kiáll.*, 2008; Arcus

Temporum, Pannonhalma, 2009; *Object on Photogram*. Vintage Galéria, Bp., 2013; Galerie Závodny, Mikulov (CZ), 2016.
Csoportos kiállításai (válogatás): *XIIème Salon des jeunes artistes sculpteures*, Párizs, 1971; *Geometrica 77*, Tulln (A), 1977; *K 45*, Künstlerhaus, Bécs, 1978; *Exakte Tendenzen '82*, Galerie Modern Art, Bécs, 1982; *Raumkonzepte*, Schloss Buchberg am Kamp, Buchberg (A), 1983; *Architektonikus gondolkodás ma*, Műcsarnok, Bp., 1990; *A művészeten túl*, Ludwig Múzeum Budapest, 1996–97; *Beyond Art*, Neue Galerie am Landesmuseum Joanneum, Graz, 1997; *Perspektíva*, Műcsarnok, Bp., 1999; *Szobrászaton innen és túl*, Műcsarnok, Bp., 2001; *Genau und Anders*, Museum moderner Kunst, Bécs, 2008; Museum im Kulturspeicher, Würzburg; *Homme solitaire. János Megyik & Ingo Nussbaumer*, Artmark Galerie, Wien, 2015; *Augen-Blicke new purchases*. Museum Liaunig, Neuhaus/Suha (A), 2016.

Díjak – 1985: Kassák Lajos-díj (*Magyar Műhely*, Párizs); 1997: Munkácsy Mihály-díj; 2005: Pro Cultura Urbis, Palládium díj; 2006: Kossuth-díj; Mozgó Világ-díj.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/megyik_janos
Megyik János: *A kép tere*. Szerk.: Imre Györgyi, Megyik János. Bp., Kortárs Művészeti Múzeum – Ludwig Múzeum, 2012.

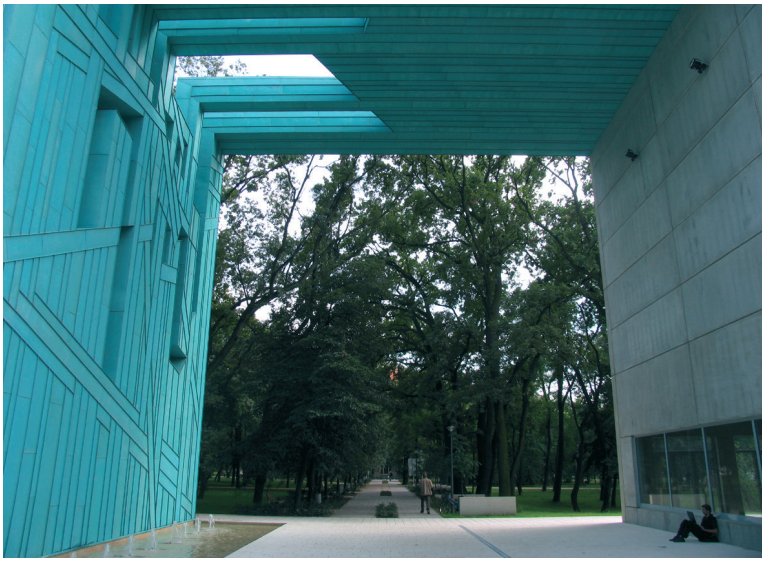

A Debreceni Egyetem Élettudományi Épület és Könyvtár kapuja, 2004–2005. Előpatinázott vörösréz borítás, vasbeton mag, 15 x 15 x 15 m. Fotó: Sz. Szilágyi Gábor
(A Debreceni Élettudományi Épület és Könyvtár, 2000–2005. Építész: Golda János, Szenderffy Gábor. Munkatárs: Mészáros Erzsébet)

Mengyán András

képzőművész, designer (Békéscsaba, 1945. március 26.)

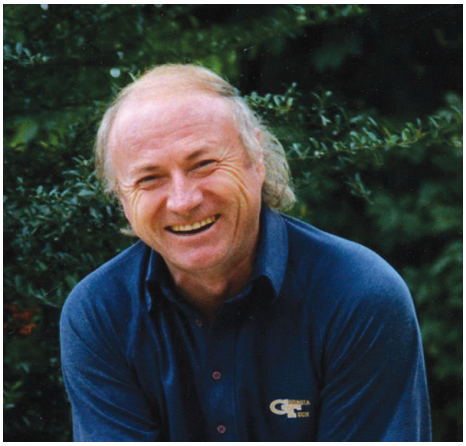

Fotó: Szelényi Károly

Az Iparművészeti Főiskolán tanult, vezető mestere Dózsa Farkas András és Németh Aladár volt. 1968-ban kapta meg mesterfokozatú diplomáját. 1969 és 1990 között az Iparművészeti Főiskola tanára és a főiskola Alapképzési Intézetének igazgatója, 1990-től 2006-ig a bergeni (N) Iparművészeti Főiskola egyetemi tanára. A hetvenes években a Budapesti Műhely megalapítója Bak Imrével, Fajó Jánossal, Hencze Tamással, Keserű Ilonával és Nádler Istvánnal. Tagja 1974-től a Képző- és Iparművészek Szövetségének, 2003-tól a Nemzetközi Kepes Társaságnak, amelynek 2017-ig vezetőségi tagja. 2007 és 2013 között vezetőségi tagja az Építészek, Mérnökök és Képzőművészek Egyesületének, 2011-től tagja a Nyílt Struktúrák Művészeti Egyesületnek (OSAS). Megnyitotta és 2016-ig működtette Budapesten az A22 Galériát, amely rendszeresen helyet adott nemzetközi kiállításoknak. Műveit számos hazai és külföldi közgyűjtemény őrzi. Többek között a Magyar Nemzeti Galéria, a budapesti Iparművészeti Múzeum, a Janus Pannonius Múzeum, a sárospataki Városi Képtár, a győri Xantus János Múzeum, a Munkácsy Mihály Múzeum, a Szent István Király Múzeum, a Herman Ottó Múzeum, a bécsi MuMoK, a londoni Art Council Collection és a Canary Warph Collection, a finnországi Kemi City Museum, Kanadában az edmontoni Ring House Gallery, a berlini Staatliche Museum, a bonni és rottweili Kunstmuseum, a frecheni Kunstverein, a zágrábi Museum of Modern Art, a grazi Neue Galerie am Landesmuseum Joanneum, a Stratford Upon Avon-i Mechanical Art & Design (MAD) Museum, a würzburgi Sammlung Peter C. Ruppert, a Museum im Kulturspeicher (D).
2007-től a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja

.

F. m.: *Formák logikája, Vizuális programok, Programozható multimédia és interaktív terek*, (installációk), *Polifónikus vizuális kép- és téralkotások, Programozható lézer- és LED-plasztikák*.
Fontosabb kiállításai (válogatás): Csók István Képtár, Székesfehérvár, 1984; Műcsarnok, Bp., 1985–86; Attaturk Kultur Merkezi, Ankara, 1990; Bergen Kunstforening,

1992; Henie–Onstad Kunstsenter, Høvikodden, Oslo, 1993; Műcsarnok, Bp., 1995; Internasjonalt Kultursenter og Museum (IKM), Oslo, 2001; *Varázslatos transzparencia*, Kiscelli Múzeum, Bp., 2003; *Varázslatos transzparencia* [bővített változat], Széchenyi akadémiai székfoglaló kiállítás, Templom Galéria, Eger, 2007; *Vizuális térpolifónia*, Galéria mesta Bratislavy, Mirbachov palác, Pozsony (Bratislava), 2009; *A fény hangjai*, A22 Galéria, Bp., 2010; *Mengyán András kiállítása*, Xantus János Múzeum, Győr, ugyanezzel a címmel még: Nikolas Schöffer Múzeum, Kalocsa és Pécsi Galéria, Pécs, 2011; *Fényutazás*, A22 Galéria, 2015, békéscsabai Munkácsy Mihály Múzeum, 2016.

Díjak – 2006: Dózsa Farkas formatervezői díj; 2009: Munkácsi Mihály-díj.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/mengyan_andras/
Mengyán András, Bp., 2009. Magyar és angol nyelven

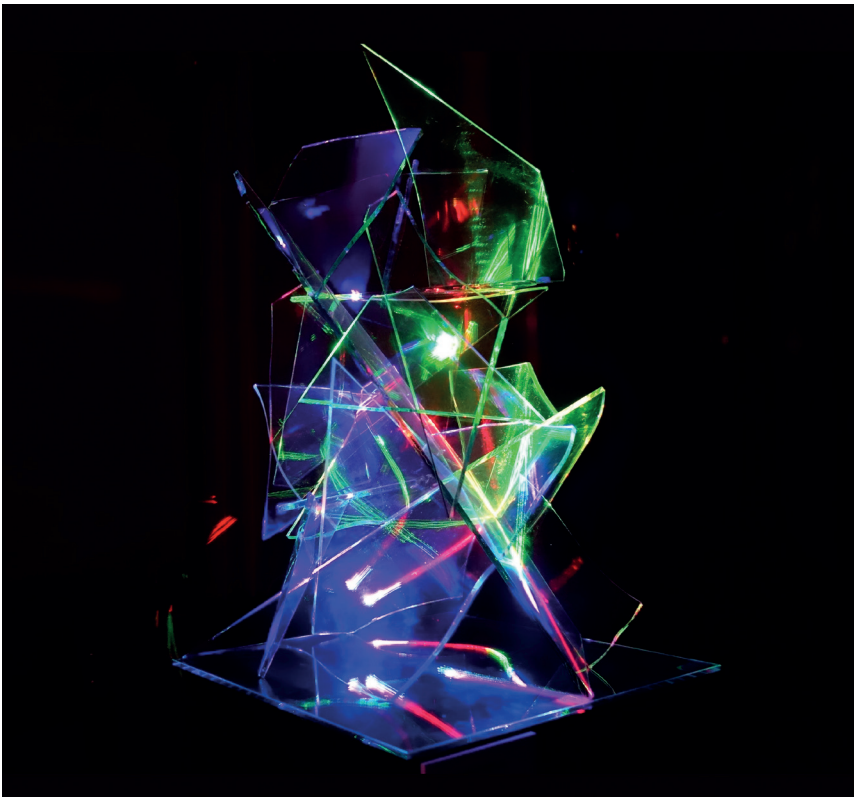

Programozható lézermáglya, 2016. Üveg, lézer, 60 x 40 x 40cm. A művész tulajdona

Molnár Sándor

festő- és szobrászművész (Sajólád, 1936. január 19.)

Fotó: Fáy Béla

A Magyar Képzőművészeti Főiskolán szerzett diplomát 1961-ben, Kmetty János, Bencze László, Fónyi Géza és Pór Bertalan volt a mestere. Modern művészet iránt érdeklődő barátaival (köztük Bak Imrével, Nádler Istvánnal és Deim Pállal) 1958-ban megalakította a Zuglói Kört, ahol önfejlesztő programot dolgozott ki, és megismerkedett az itthoni avantgárd művészet idősebb nemzedékének nagy alakjaival: Lossonczy Tamással, Gyarmathy Tihamérral, Martyn Ferenccel, Veszelszky Bélával. 1956-tól fest absztrakt képeket. Jelentős hatást tett rá 1965-ös párizsi útja, ekkor találkozott a francia lírai absztrakt művészettel. Első nagyobb itthoni kiállítását 1966-ban rendezte meg. Ekkor dolgozta ki festőjóga elméletét. 1986-ban meghívták Nîmes-be vendégtanárnak a képzőművészeti főiskolára. 1990-től 2005-ig a Magyar Képzőművészeti Egyetem egyetemi tanára. Művei megtalálhatók nagy közgyűjteményekben, köztük a Magyar Nemzeti Galériában, a budapesti Szépművészeti Múzeumban, a Petőfi Irodalmi Múzeumban, a Szombathelyi Képtárban, a Janus Pannonius Múzeumban, a békéscsabai Megyei Könyvtárban, a drezdai Kupferstichkabinettben és számos magángyűjteményben.
1993-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

F. m.: *Üres képek* (Unikolor) sorozat, 1969-ig; *Principium* sorozat, 1977-ig; *Metamorfózis* sorozat, 1980-as évek; *Tumo* sorozat, 1990-es évek; *Kristály-képek*, 2000-es évek; *Üres-képek*, 2002 óta.
Egyéni kiállításai (válogatás): Mednyánszky-terem, 1966; Tiszta űr, MTA KFKI Klub, 1968; Hajdúszoboszló, 1976; Józsefvárosi kiállítóterem, Bp., 1976; Műcsarnok, Bp., 1981; Erdei Ferenc. Művelődési Központ, Kecskemét, 1982; Salamon Torony, Visegrád, 1984; Szombathelyi Képtár, 1986; Rajzkiállítás, Óbuda Galéria, Francia Intézet, 1986; Szoborkiállítás, Óbudai Művelődési Központ, 1990; *Portrék*, No.5 Galéria, Bp., 1991; *Széchenyi akadémiai székfoglaló kiállítás*, Óbudai Társaskör Galéria, 1993; Vigadó Galéria, Bp., Római Magyar Akadémia, 1994; Akvarell- és rajzkiállítás, Csepel Galéria, Bp., 1995; Műcsarnok, Bp., gyűjteményes

kiállítás, 1997; Szinyei Szalon, Bp., 1998; *Akvarellkiállítás*, Pelikán Galéria, Székesfehérvár, 2002; *Kristályképek 1994–2002*, Ernst Múzeum, Bp., 2003; Szinyei Szalon, Bp., 2003; uo., 2005; *Sunjata (Üres képek)*, Budapest Galéria, 2006; Kieselbach Galéria, Bp., 2007; MissionArt Galéria, Bp., 2010; *Üresség. Festmények 2000–2016*, Pesti Vigadó, Bp., 2016.
Számos hazai és külföldi csoportos kiállításon is bemutatta műveit Budapesttől Párizson keresztül Saõ Paolóig.

Díjak – 1992: Munkácsy Mihály-díj; 2005: Kossuth-díj.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/molnar_sandor_festo_szobrasz

Sunjata No 25, 2005.
Olaj, vászon, 150 x 100 cm.
A művész tulajdona

Nádler István

festőművész (Visegrád, 1938. november 29.)

A Magyar Képzőművészeti Főiskolán tanult 1958 és 1963 között, mestere Hincz Gyula volt. Az 1960-as évek közepén indult neoavantgárd művészeti mozgalom egyik alapítója, az Iparterv-csoport és a Budapesti Műhely tagja (1975 és 1979 között). A Károlyi Alapítvány meghívására 1964-ben járt először Vence-ban (F), 1966-ban jutott el Párizsba, 1970-ben és 1971–72-ben ismét a vence-i művésztelepen dolgozott, később az esseni Folkwang Museum ösztöndíjasa. 1974-ben meghívták a grazi festőhétre. 1976-ban tanulmányutat tett Nyugat-Németországban és Hollandiában. 1992-ben a Római Magyar Akadémia ösztöndíjasa, 1993-ban a firenzei Villa Romana vendégművésze, 1995-ben lisszaboni ösztöndíjas. 1999-ben a University of California vendégprofesszora. 2003-ban egy évet Zugban (CH) töltött ösztöndíjjal, 2004-ben két hónapot Berlinben DAAD ösztöndíjjal. A Nyílt Struktúrák Művészeti Egyesület (OSAS) alapító tagja. Művei jelen vannak többek között a Magyar Nemzeti Galériában, a budapesti és az aacheni Ludwig Múzeumban, a Fővárosi Képtár – Kiscelli Múzeumban, a bécsi Albertina és a Museum moderner Kunst, az esseni Folkwang Museum, a grazi Neue Galerie am Landesmuseum Joanneum, a duisburgi Wilhelm Lehmbruck Museum, a berlini Ludwig Nationalgalerie és Neue Nationalgalerie, a poznański Nemzeti Galéria és a New York-i Guggenheim Museum gyűjteményében. 1964-től mintegy 80 egyéni kiállításon és számos csoportos tárlaton mutatta be alkotásait. Több film készült róla.

Fotó: Hans-Ludwig Böhme

2004-től a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Fontosabb kiállításai (válogatás): Galerie Müller (Bak Imrével), Stuttgart, 1968; Fényes Adolf Terem (Jovánovics Györggyel), Bp., 1970; Folkwang Museum, Essen, 1974; Magyar Nemzeti Galéria, Bp., 1978; Csók István Képtár, Székesfehérvár, 1981; Holbeinhaus, Augsburg, 1982; Műcsarnok, Bp., gyűjteményes kiáll., 1985; XLII. Velencei Biennálé Magyar Pavilon (Bak Imrével, Birkás Ákossal, Kelemen Károllyal) 1986; Neue Galerie am Landesmuseum Joanneum, Graz, 1989; Ernst Múzeum, Bp., Städtische Galerie, Göppingen, 1993; MM Gallery, Tokió, Villa Romana, Firenze, 1995; Kiscelli Múzeum, Bp., 1995–96; Institut Hongrois

(Noël Dollával), Párizs, Arzemju Maksias Muzejs, Riga (LV), 1998; Szombathelyi Képtár, Aboa Vetus & Ars Nova Museum, Turku (FIN), Műcsarnok, Bp., 2001; *Hommage à Giacometti*, Galerie Annamarie M. Andersen, Zürich, *Hommage à Ligeti György 80.*, Magyar Nagykövetség, Berlin, 2003; *Esterházy-portrék. Széchenyi akadémiai székfoglaló kiállítás*, Várfok Galéria, Bp., 2006; Galerie der Stadt Fellbach; *Reigl Judit, Nádler István*, Erdész & Makláry Galéria Bp.; *Nádler István*, Ludwig Múzeum Bp.; *Nádler István*, Virág Judit Galéria, Bp., 2008; Vaszary Villa, Balatonfüred, 2010; *Spirál*, Várfok Galéria, Bp., 2011; *Pertu*, Nádler István és Bartusz György, Érsekújvár, 2011, *Nádler István*, Keller Galéria, Párizs, 2014.; *Nádler István*, Kisterem, Fészek Galéria, Bp.; Grüner György gyűjteménye, Danubiana, Pozsony–Dunacsúny; *Hét szó, Hommage à Esterházy Péter*, Kiscelli Múzeum, Templomtér, Bp., 2017.

Díjak – 1982: XIV. Festival international de la peinture, Cagnes-sur-Mer (F), a zsűri különdíja; 1985: 4. Európai Grafikai Biennálé, Baden-Baden, I. díj; 1986: Munkácsy Mihály-díj; 1997: Érdemes Művész; 1998: Liberty 98 (az Európa Tanács pályázata), I. díj; 2001: Kossuth-díj.

No. 11., 2014, Akril, vászon, 200 x 150 cm. A művész tulajdona

http://www.nadleristvan.hu
http://artportal.hu/lexikon/muveszek/nadler_istvan/
Hegyi Lóránd: *Nádler István*, Bp., 2001.
Tolnai Ottó: *Nádler István*, Hungart, Bp., 2016.
Nádler István, Válogatott szövegek és képek, Élet és Irodalom, Bp., 2006.
Nádler / Ligeti, Jaffa Kiadó, Bp., 2008.

Orosz István

grafikusművész, filmrendező (Kecskemét, 1951. október 24.)

A Magyar Iparművészeti Főiskola grafikai tanszékén szerzett diplomát 1975-ben. Mestere Balogh István volt. Pályája kezdete óta foglalkozik tervezőgrafikával autonóm művészeti tevékenysége mellett. 2005-ben megalapította a Nyugat-Magyarországi Egyetem Alkalmazott Művészeti Intézetének grafika tanszakát. Animációs filmeket is készít, megjelentek verses és prózakötetei is. 1984-től használja az *Utisz* művésznevet, amelyet előtte ugyancsak álnévként Odüsszeusz használt a küklopsz elleni affér alkalmából (ez köztudottan a szörny szeme világába került). A jelképes, ironikus név értelmében Orosz művészete egyfajta támadás a szem ellen.
1993-tól a Széchenyi Akadémia levelező, 2004-től rendes tagja.
2001-től a Magyar Művészeti Akadémia,
2003-tól az Alliance graphique internationale tagja.

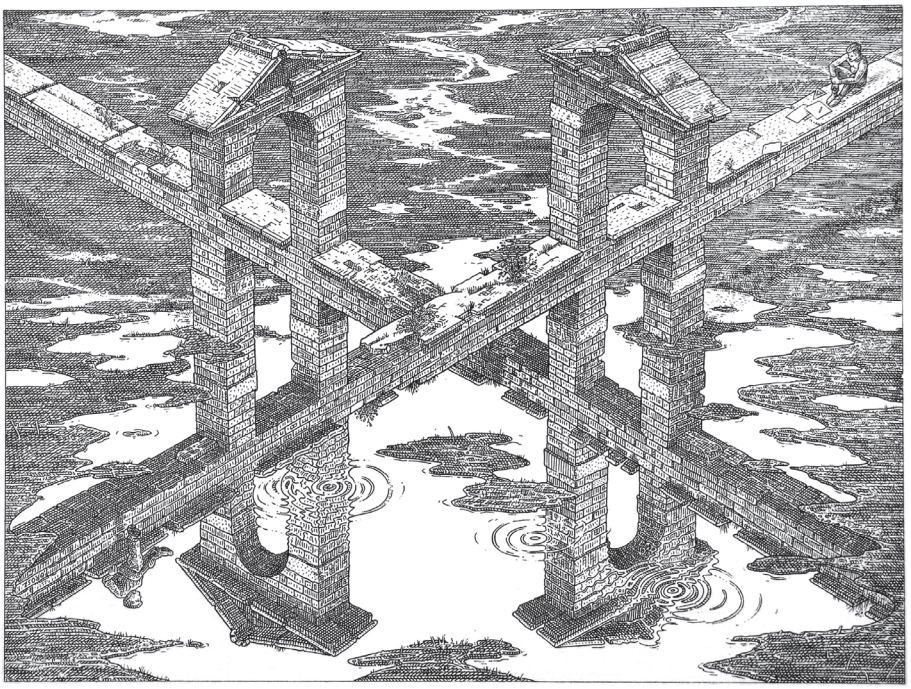

Keresztút, 1998. Rézkarc, 340 x 254 mm

Kiállításai: Dorottya Galéria, Bp., 1991; Caja del Poeta, Mexico City, 1994; St. Johns' University, New York, 1995; I Space Gallery, Chicago, 1997; Aristotelian University, Thessaloniki; Mosting Hus, Koppenhága, 1998; Kunst Center, Silkeborg (DK), 2000; Slovenska Narodná Galeria, Pozsony (Bratislava); Taidemuseo, Mikkeli (FINN), 2002; M. C. Escher Museum, Hága, 2004; Ernst Múzeum, Bp., 2006; Reformed church, Jorwert (NL), 2008; Dómmúzeum, Pécs; Szent István Király Múzeum, Székesfehérvár, 2009; Cifrapalota, Kecskemét, 2011; Festőterem, Sopron; Esterházy-palota, Győr, 2012; Güler Sanat Gallery, Ankara; Sberbank Gallery, Moszkva; Galeria Umenia Ernesta Zmetáka, Érsekújvár (Nové Zámky, SK); Galleria dell'Incisione, Brescia (I), 2013; Galleria Ratamo, Jyväskylä, (FINN), 2014; Szófia, Nemzeti Galéria, 2016.

Fotó: Orosz Anna Ida

Filmjei: *Csönd*, 1977; *A sótartó felé*, 1978; *Álomfejtő*, 1980; *Apokrif*, 1984; *Ah, Amerika!* 1984; *Garabonciák*,1985; *Vigyázat, lépcső!* 1989; *A kert*, 1992; *Sírj!* 1995; *Fekete lyuk, fehér lyuk*, 2001; *Az idő látképei*, 2004; *Útvesztők*, 2007; *Sakk!*, 2010; *A rajzoló*; 2014.

Megjelent könyvei: *Körzővel rajzolt víz*, 2008; *A lerajzolt idő*, 2008; *A követ és a fáraó*, 2011; *Válogatott sejtések (a tojás volt előbb)*, 2013; *Sakkparti a szigeten*, 2015; *Az idő látképei*, 2016.

Díjak – 1990: Aranyérem, Brnoi Grafikai Biennálé; 1991: I. díj, Lahti Plakátbiennálé; Balázs Béla-díj, a Mediawave fődíja; 1993: Munkácsy Mihály-díj, 2001: Aranyérem, Amerikai Illusztrátorok Társasága; 2002 és 2004: Fődíj, Szolnoki Képzőművészeti Filmszemle; 2003: Aranyrajzszög életműdíj, 2005: Érdemes Művész, a Kecskeméti Animációs Filmfesztivál fődíja; 2007: Ruettenscheid Prize, 2011: Kossuth-díj, Rékassy-díj; 2012: Koller-díj.

www.utisz-utisz.blogspot.com

Péreli Zsuzsa

képzőművész (Budapest, 1947. július 8.)

Fotó: Fáy Béla

Az Iparművészeti Főiskolán szerzett diplomát 1974-ben, azóta saját műtermében dolgozik, 1977 óta állít ki rendszeresen. Kárpitjait többek között Budapesten az Iparművészeti Múzeum és a Bartók Béla Emlékház, a Szent István Király Múzeum, a szentendrei Ferenczy Múzeum, a győri Városi Művészeti Múzeum, a Szombathelyi Képtár, a debreceni Déri Múzeum, a New York-i Craft Museum, a Kovács Gábor-gyűjtemény és más magángyűjtemények őrzik.
1993-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia levelező, 1998-tól rendes tagja.

Egyéni kiállításai (válogatás): Fészek Klub, Bp.; 1977; István Király Múzeum, Székesfehérvár, 1978; Vigadó Galéria, Bp., 1981; Zwinger, Kőszeg, 1982; Kék kápolna, Balatonboglár, 1985; Műcsarnok, Bp., 1987; Városi Galéria, Pápa, 1998; Szentendrei Képtár, 1990; Katolische Akademie, Hamburg, Haus der Ungarische Kultur, Berlin, Dóm, Szeged, Kastélygaléria, Szirák, 1991; Dorottya Galéria, Bp., Lloyd Palota, Győr, 1992; Budapesti Történeti Múzeum, *Széchenyi akadémiai székfoglaló kiállítás*, Kultur- und Informationszentrum, Stuttgart; Magyar Nagykövetség, Bonn, 1994; Csók István Képtár, Székesfehérvár, 1995; Kisgaléria, Pécs, Vaszary Képtár, Kaposvár, Ipszilon Galéria, Vincze Papírmerítő Műhely, Szentendre, 1996; Wosinsky Mór Megyei Múzeum, Szekszárd, Ernst Múzeum, Bp., 1997; Szög-Art Galéria, Szeged; Zichy-palota, Győr, Nagy István Képtár, Baja; Szent Mihály kápolna, Bp., 1999; Városi Művészeti Múzeum Győr, 2000; Festőterem, Sopron, Musée de la Tapisserie, Aubusson (F), 2001; Nemzeti Múzeum, Kassa (Košice, SK), Villa Flora, Ótátrafüred/Starý Smokovec, SK; Szlovák Nemzeti Múzeum, Pozsony (Bratislava), Bencés Apátsági Múzeum, Tihany, Magyar Intézet, Párizs, Munkácsy Mihály Múzeum, Békéscsaba, Magyar Intézet, Berlin, 2002; Erdész Galéria, Szentendre, Bozsó Gyűjtemény, Kecskemét, Galeria Elektor, Varsó, 2003; Kogart Ház, Bp., Magyar Akadémia, Róma, 2004; Magyar Intézet, Helsinki, Kuopio, IIsalmi (FIN), 2005; Városi Galéria, Parnu, Haapsalu (EST), Városi Múzeum, Fonyód, Somogyi József Galéria, Pápa, Gaál Imre Galéria, Bp., Iparművészeti Múzeum, Bp., életmű-kiállítás, 2008;

Magtár, Skanzen, Szentendre, 2010; Pálos Karmelita Kolostor, Sopronbánfalva (állandó kiállítás), 2011; Városi Művészeti Múzeum, Győr, 2011–12; Magyar Nagykövetség, Berlin; Zsinagóga, Zalaegerszeg, 2012; Képtár, Szombathely, 2013; Kogart-ház, Tihany, 2014; Pécsi Galéria, Pécs, 2015.
Számos csoportos kiállításon vett részt itthon, Európa-szerte és New Yorkban.

Díjak – 1980: VI. Fal- és Tértextil Biennálé, fődíj; 1981: Munkácsy Mihály-díj; 1989: Nívódíj; 1990: XI. Fal- és Tértextil Biennálé, különdíj; 1993: Környezetvédelmi Díj; 1999: Magyar Művészetért díj; 2002: Érdemes Művész; 2006: Kölcsey Ferenc-emlékérem; 2006: Príma díj; 2008: Kiváló Művész.

http://www.artendre.hu/html/pereli/index.html
www. pérelizsuzsa.hu
http://artportal.hu/lexikon/muveszek/pereli_zsuzsa

1989 Karácsony, 1989. Gobelin és egyedi technika, 80x 65cm. Iparművészeti Múzeum, Budapest

Péter Vladimir

ötvös- és szobrászművész (Budapest, 1947. június 28.)

Fotó: Máté Gábor

Művészcsaládban született, anyja Anna Margit festőművész. Péter Vladimir az Iparművészeti Főiskola ötvös szakán végzett 1973-ban. Mestere Engelsz József volt. 1983-tól ugyanott tanít a formatervező tanszék fémműves szakán. 1989-ben DLA- fokozatot szerzett, 1997-től egyetemi tanár, 2001-től tanszékvezető. A MOME Doktori Iskolájának törzstagja, 2010-ben megalapította a tárgyalkotás tanszéket (kerámia, üveg, fém). Az 1970-es évektől kézműves hagyományokon alapuló, formatervező elveket integráló új tárgyalkotó szemlélet megteremtője. Ötvösművész, aki egyedi ékszerei mellett sajátos hangulatú szobraival tűnt fel. 1975-ben a Manual művészcsoport alapító tagja, 1993-ban ékszermanufaktúrát hozott létre, maga által tervezett ékszereit Wladis márkanéven forgalmazza. Elősegítette a Sterling Galéria létrejöttét, itt pályakezdő tanítványai kiállításainak adnak helyet. 1970 óta kiállító művész, első jelentős egyéni kiállítása 1977-ben volt a Magyar Nemzeti Galériában. Ékszereivel, ötvösmunkáival világkiállításokon, nemzetközi biennálékon nyert díjakat. Munkáit jeles köz- és magángyűjtemények (Iparművészeti Múzeum, Bp., Koch-gyűjtemény, Spengler-gyűjtemény stb.) őrzik.
1993-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Köztéri művei (válogatás): *Festett szobrok*, Bp., Hungária Kávéház; *Madarak*, Bp., Malév 2. Terminál; *Szobrok*, Bp., Atrium Hyatt; *Múzsa*, Szentendre, Anna Margit–Ámos Imre Múzeum; *Szökőkút*, Bp., Café Remiz; *Cégér*, Bp., Nagyházi Galéria; *Tórapajzs*, Bp., Sim Shalom Közösség; *Állatalakos lámpák, falikutak*, Bp., Centrál Kávéház és Irodaház; *Fortuna*, Fortuna-ház, Bp.; *Vásárhelyi Miklós emlékjel*, Rijeka; *Fejtő Ferenc emlékjel*, Nagykanizsa.
Egyéni kiállításai (válogatás): ELTE Eötvös Klub, Bp., 1970; Újpesti Galéria, Bp., 1975; Magyar Nemzeti Galéria, Bp., 1977; Galerie Sofie Lachaert, Gent, 1992; Dorottya Galéria, Bp., 1997; Erdész Galéria, Szentendre, 2001; Ponton Galéria,

a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem kiállítóhelye, Bp., 2004. Számos csoportos kiállításon mutatta be műveit itthon, Bécsben, Brugge-ben, Gentben, Hamburgban, Helsinkiben, Londonban, Münchenben, Párizsban, Utrechtben.

Díjak – 1973: Ezüst Világkiállítás, Mexikóváros, II. díj; 1978: Nemzetközi Képző- és Iparművészeti Quadriennálé, Erfurt, I. díj; Nemzetközi Ékszerbiennálé, Jablonec, I. díj; 1985: Ötvös- és Fémműves Quadriennálé, Miskolc, I. díj; 1986: Handwerksmesse, Ékszerkiállítás, München, a zsűri díja; 1987: Nemzetközi kályhapályázat, London, különdíj; 1989: Munkácsy Mihály-díj; 1996: Érdemes Művész; 2007: Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkereszt (2016-ban tiltakozásul visszaadta).

Fortuna, 1999. Bronz, ezüst, 140 cm
Fortuna-ház, Budapest

http://www.wladisgaleria.hu/,
http://artportal.hu/lexikon/muveszek/peter_vladimir/

Pinczehelyi Sándor
képzőművész (Szigetvár,1946. július 8.)

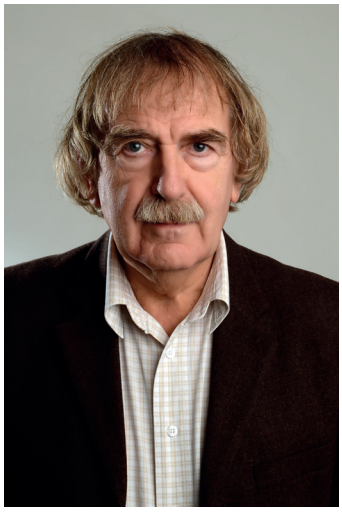
Fotó: Marsalkó Péter

A Pécsi Művészeti Gimnáziumban érettségizett 1964-ben festő szakon. Két évig katona volt, közben díszítő-festő szakmunkás vizsgát tett. 1966-ban beiratkozott a Pécsi Tanárképző Főiskola magyar–rajz szakára, ahol 1970-ben tanári oklevelet szerzett. A főiskola utolsó évét levelező tagozaton végezte, mert 1969 októberétől a pécsi Janus Pannonius Múzeum Képző- és Iparművészeti Osztályán dolgozott mint grafikus, kiállításrendező és grafikai restaurátor. 1977 augusztusától kinevezték a Pécsi Galéria igazgatójává. A galéria profilját ő alakította ki. Célja az volt, hogy csak a legfrissebb hazai és külföldi kortárs művészetet mutassa be. 1999 decemberéig – 22 esztendeig – vezette a galériát, több mint 500 kiállítást rendezett itthon és külföldön. 1991-től óraadóként tanított a pécsi felsőoktatási intézményekben, de csak 2000 januárjától dolgozott teljes állásban a Pécsi Tudományegyetem Művészeti Karán egyetemi docensként, ahol saját osztályában festészetet és tervezőgrafikát oktatott. 2000 és 2005 között a Vizuális Művészeti Intézet igazgatója volt. Több évtizedes napi, közalkalmazotti munkája mellett folyamatos alkotótevékenységet végzett, művei az akkori Magyarország és Kelet-Közép-Európa ikonikus művei lettek. A magyar művészet legfontosabb hazai és külföldi kiállításain szerepelt alkotásaival. A világ számos országában megfordult kiállító művészként. 1988-ban Bukta Imrével és Samu Gézával a Velencei Biennálé magyar pavilonjának nagysikerű kiállítója volt, 2010-ben az ő életmű-kiállításával nyitották meg Pécsett a Zsolnay Kulturális Negyedben létrehozott M21 galériát. Fontos tervezőgrafikai tevékenysége is, többek között a Magyar Plakát Társaság elnöke is volt 2010 és 2015 között. Műveit számos európai, izraeli, japán köz- és magángyűjtemény őrzi.
2013-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Egyéni kiállítások (válogatás): Janus Pannonius Múzeum, Pécs, 1974; Taidemuseo (FINN), Lahti, 1980; Stúdió Galéria, Bp., 1982; Csók István Képtár, Székesfehérvár, 1983; Ernst Múzeum, Bp. ; Galleri Gamlebyen, Fredrikstad (N), 1986; Neue Galerie am Landesmuseum Joanneum, Graz; Musée Saint Pierre art contemporain,

Lyon, 1987; XLIII Velencei Biennálé, Magyar Pavilon (Bukta Imrével és Samu Gézával), Velence, 1988; Magyar Kulturális Intézet, Varsó, 1990; *A vonat elment*, Fészek Galéria, Bp., 1994; *Átfestések*, Szent István Király Múzeum, Székesfehérvár, 1996; Fővárosi Képtár – Kiscelli Múzeum, Bp., 1999; *In Anfürungszeichen*, Galerie der Stadt Fellbach; Platán Galéria, Bp., 2001; *Aller-retour Lyon-Pécs aux subsistances*, Musée d'art contemporain, Lyon; *Már megint*, Budapest Galéria Kiállítóháza, Bp., 2002; *Régi grafikák*, Magyar Kulturális Intézet, Prága; *Pertu* No.5 (Julius Kollerrel), Galéria Umenia, Érsekújvár (Nové Zámky), 2003 és *Látogatás*, uo., 2006; *Fotómunkák / Photoworks 1972 – 1980*, Vintage Galéria, Bp., 2005; *Spájz*, Pécsi Galéria, Pécs, 2006; *Reprintek és tárgyak*, Centrális Galéria, Bp., 2007; *Párbeszéd (Oly távol, oly közel)*, Magyar Kulturális Intézet, Varsó (Krzysztof M. Bednarskival); *Válogatás az életműből*, Pécsi Galéria (Zsolnay Kulturális Negyed), Pécs, 2010; *Motívumvándorlás*, Viltin Galéria, Bp., 2014; *Pinczehelyi Sándor*, uo., 2016.

Díjak – 1989: Munkácsy-díj, 1995: Pro Comunitate, Pécs város díja; 1997: Magyar Köztársasági Érdemrend kiskereszt, 2004: Érdemes Művész, 2009: Kiváló Művész, 2016: Magyar Érdemrend tisztikereszt, Baranya megyei Príma díj.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/pinczehelyi-sandor-202
Kovalovszky Márta: *Pinczehelyi Sándor*, 2010.

PFZ paprika, csillag, Coca-Cola, 1982–1988, 1992,akril, olaj, fotóvászon, vászon, 95 x 190 cm.
Janus Pannonius Múzeum Pécs, Modern Magyar Képtár

Saxon Szász János

independent képzőművész (Tarpa, 1964. szeptember 11.)

Sokoldalú művész: festő, szobrász, designer, feltaláló, szerkesztő, művészetszervező, múzeumalapító. Az 1970-es évek vége óta készít absztrakt–geometrikus műveket. Csiky Tibor szobrászt és Fajó János festőművészt, valamint az uruguayi születésű, 1948-tól Párizsban élt Carmelo Arden Quin (1913–2010) képzőművész–költőt tartja mesterének. Quin a kortárs absztrakt, geometrikus művészet egyik fontos irányzatának, a MADI-nak (*Movimiento Artistico De Invencion, angolul: Movement – Abstraction – Dimension – Invention*) a megalapítója. Saxon Szász János 1992-ben ismerkedett meg vele, amikor meghívták Párizsba, a *Visions d'Europe* című kiállításra. Hazatérése után feleségével, Dárdai Zsuzsa képzőművésszel és barátaival megszervezte a MADI magyarországi csoportját, Nemzetközi Mobil MADI Múzeum néven gyűjteményt hozott létre, és művészeti folyóiratokat indított (*MADI, Árnyékkötők*). A nyolcvanas években elsősorban konstruktivista alkotásokat hozott létre, a kilencvenes évektől dolgozta ki egyedülálló polidimenzionális síkfestészetét és a hozzá kapcsolódó poliuniverzum elnevezésű készségfejlesztő eszközrendszerét 2000-től többször járt ösztöndíjjal Franciaországban, ahol tanított és könyvet írt (*Dimenzióceruza*), majd az Egyesült Államokban 2003-ban.

Fotó: Dárdai Zsuzsa

2016-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Munkásságát tucatnyi díjjal, ösztöndíjjal jutalmazták szerte a nagyvilágban. Az utóbbi években folyamatosan meghívják a világ legjelentősebb tudomány–művészeti fesztiváljaira és konferenciáira. Alkotásai és a róla szóló írások több mint száz hazai és külföldi kiadványban jelentek meg. Művei megtalálhatók nagy itthoni és nemzetközi gyűjteményekben.

Az elmúlt negyedszázad alatt kiállítások százait, fesztiválok tucatjait szervezte meg feleségével nemcsak Magyarországon, hanem Európa más országaiban, valamint Észak- és Dél-Amerikában is. 2005-től működtetik Győrben a Magyar Tudományos Akadémia ottani Regionális Kutatások Központja támogatásával a MADI

Galériát. A művészek adományaiból létrehozták a világ legnagyobb MADI gyűjteményét. A győri alapítású és kezdetben győri kötődésű Mobil MADI Múzeumban tizenhat ország százötven kortárs képzőművészének félezer műalkotása (szobrok, kép-objektek, grafikák) található. A múzeum 2002-ben, Kassák Lajos halálának 35. évfordulóján kiállításokat, koncerteket és művészeti konferenciákat szervezett rá emlékezve Pozsonyban, Érsekújváron és Budapesten, *Kassák és a MADI ma* címmel. Egy év múlva, 2003-ban a párizsi Magyar Intézetben mutatták be magyar MADI-művészek munkáit. Sáry László zeneszerző ekkor ajánlotta *Points and Line* című kompozícióját a MADI mozgalom alapítójának, az akkor kilencvenéves Carmelo Arden Quinnek. A Mobil MADI Múzeum állandó kiállítását végül 2014. március 15-én nyitották meg Vácon, a Városháza tereiben.
Saxon Szász János egyik legutóbbi (csoportos) kiállítása, ahol ezt az írást illusztráló művét is bemutatta, Párizsban nyílt meg 2017 áprilisában.

http://www.saxon-szasz.hu/
http://mobilemadimuseum.org/
www.poly-universe.com
http://artportal.hu/lexikon/muveszek/saxon-szasz-janos-2493
Perneczky Géza: *Saxon Szász János polidimenzionális mezői*, Bp., 2002.

Négy kicsi négyzet Párizs körül 2015., olaj, fa,
110 x 170 x 6 cm.
A művész tulajdona

Szelényi Károly

fotóművész (Budapest, 1943. április 26.)

A műtárgyfényképezés fogásait a Magyar Nemzeti Galériában sajátíthatta el Petrás Istvánnál, majd Berty Imrénél és Kálmán Katánál. 1966-tól a nyolcvanas évek közepéig a Corvina Kiadónak dolgozott, elsősorban művészeti könyvek illusztrátoraként. Ezt követően a Kossuth Nyomda és az Officina Nova munkatársa. 1985-től az F. Szelényi Ház, Veszprém, majd saját könyvkiadója, a Magyar Képek művészeti vezetője. 1970 és 1986 között tanársegédként fotóművészetet tanított a Moholy-Nagy László Egyetem elődjén, a Magyar Iparművészeti Főiskolán. Fontos lehetőséget teremtett számára a korona és a koronázási jelvények lefényképezésére kapott megbízás. Fotóalbumot készített Veszprém városáról és a megyéről, a Káli-medencéről, Herend porcelánművészetéről, Zircről, Pápáról, Székesfehérvárról, Balatonfüredről, Budapest belvárosáról, a sümegi Maulbertsch-freskókról. Munkatársa többek között a *Magyar Tudományos Akadémia képzőművészeti kincsei*, a *Magyar Országos Levéltár palotája*, a *Budapesti vásárcsarnokok a századfordulótól napjainkig*, *A Wekerle-telep. Kertvárosok Európában* című könyvek szerzőinek. Az elmúlt húsz évben intenzíven foglalkozik a színtan tanulmányozásával. 2012-ben megjelent könyve a színtan legfontosabb kutatóit és elméleteit ismerteti, és különleges figyelmet szentel Johann Wolfgang Goethe zsenialitásának, akinek ezen a téren szerzett érdemeit a mai napig nem ismeri el a tudományos kutatás. Tagja volt a Művészeti Alapnak / MAOE-nak, és tagja a Magyar Fotóművészek Szövetségének. Képeit számos kiállításon mutatták be itthon, Németországban, Izraelben, Amerikában és Indiában. *A magyar táj lelke* című, 100 képből álló tárlat, Kovács István költő lírai szövegével, Lengyelországba, majd több külföldi magyar kulturális intézetbe is eljutott.

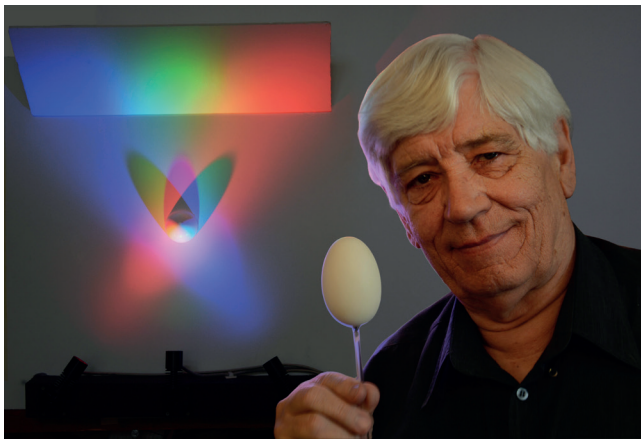

Fotó: Markovics Ferenc

2016-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Önálló kötetek: *A fényképezés*, Bp., 1977, *Színek – a fény tettei és szenvedései, Goethe színtana a mindennapokban*, Veszprém–Bp., 2012, *Faben – die Taten des Lichts. Goethes Farbenlehre im Alltag*, Lipcse, 2012.

Díjak – 1993: Magyar Köztársasági Érdemrend Arany Érdemkereszt, 1995: Veszprém megye érdemrendje, 1998: Gizella-díj, Veszprém, 2007: Pro Agria, Eger, 2008: Székesfehérvár díszpolgára, 2010: Budapestért-díj, 2003: Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkereszt, 2013: Magyar Örökség díj.

mkepek@t-online.hu
http://artportal.hu/lexikon/muveszek/szelenyi-karoly-6418
https://hu.wikipedia.org/wiki/Szelényi_Károly_(fotóművész)

Parasztbarokk tornác Bálványoson, 1997. In Balaton. Táj változó fényben, 1998

Szemethy Imre

grafikusművész (Budapest, 1945. február 28.)

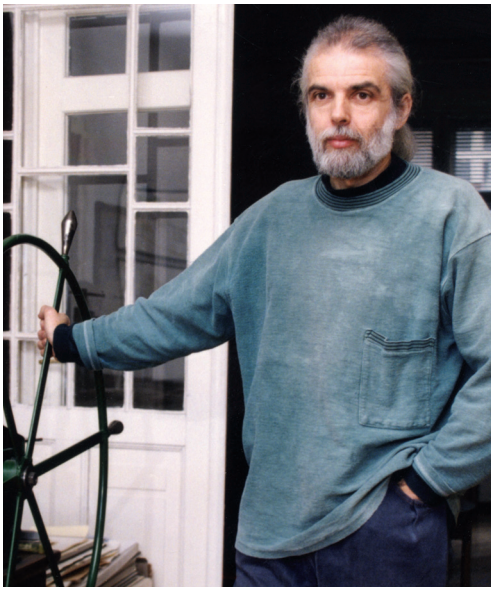

Fotó: Fáy Béla

A Magyar Képzőművészeti Főiskola sokszorosító grafika és tanári szakán szerzett diplomát 1971-ben, Barcsay Jenő, Ék Sándor és Fónyi Géza volt a mestere. A modern magyar illusztráció jelentős képviselője. 1972-től 1975-ig Derkovits-ösztöndíjas volt. 1971 és 2001 között grafikai munkákat, rézkarcokat és egyedi rajzokat, 1972 és 1994 között könyvgrafikai munkákat, könyvborítókat készített, és illusztrálta többek között James Joyce (1970), Szentkuthy Miklós (1976), comte de Lautréamont (1981) és Jorge Luis Borges műveit. Dolgozott a Magvető, a Magyar Helikon, az Európa és Móra Könyvkiadónak. A modern újságrajz példái az *Élet és Irodalom*ban 1993 és 1998 között megjelent *Patafizikus jegyzetei*. Banga Ferenccel közösen 1996-ban könyvsorozatot indított a magyar kispróza mestereinek képes bemutatására (*Képes Próza Tár I-VII*, 1996–2001). Képzőművészeti kritikái és cikkei jelentek meg a *Mozgó Világ*, az *Új Forrás*, a *Tekintet* című folyóiratban. Sokszorosított grafikái mellett jelentősek finom, pontozásos módszerrel készült tusrajzai (*Csokonai-illusztrációk*, 1974; *Paravánjelenet*, 1979). 1984 és 2011 között videó-animációkat készített, 2002-től fest is. A Budapesti Kommunikációs Főiskola habilitált főiskolai tanára. 1972-től rendszeresen kiállító művész, számos egyéni és csoportos kiállításon vett részt. Művei jelen vannak több hazai közgyűjteményben, a Magyar Nemzeti Galériában, a Miskolci Galériában, a szegedi Móra Ferenc Múzeumban, a hódmezővásárhelyi Tornyai János Múzeumban és a Szombathelyi Képtárban.
1993-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

F. m.: *Szigeti veszedelem*, 1973; *Szentkuthy Miklós világa*, 1975; *Európa Minor* I–II., 1976; *Előjelek*, 1985.

Díjak – 1977: Munkácsy Mihály-díj; 1983: Miskolci Grafikai Biennálé, nagydíj; 1986: Érdemes Művész; 2000: Salgótarjáni Rajzbiennálé, nagydíj; 2004: Kiváló Művész; 2006: a Magyarországi James Joyce Társaság festészeti díja.

Grafitfilm-kocka, 2010. Ceruzarajz, 18x14 cm

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/szemethy_imre

Vojnich Erzsébet

festőművész (Budapest, 1953. november 22.)

Fotó: Szüts Miklós

Az 1971-től egyetemi rangú Képzőművészeti Főiskola (ma Képzőművészeti Egyetem) festő szakán diplomázott. Tagja volt 1988-ig a Fiatal Képző- és Iparművészek Stúdiójának, 1980-tól a Képzőművészeti Alapnak. 1982-ben hároméves Derkovits-ösztöndíjat kapott, majd lehetősége nyílt rá, hogy ugyancsak ösztöndíjjal Finnországba utazzon. Lassan megnyílt előtte a világ. Ösztöndíjjal jutott el Finnországba, a kilencvenes évek elején részt vett a franciaországi Cagnes-sur-Merben a nemzetközi festészeti fesztiválon, majd Portugáliában, Lisszabonban töltött egy hónapot. 1981-től rendszeresen kiállít, egyéni és csoportos tárlatokon. 1993-ban Váli Dezsővel és Szűts Miklóssal Kortárs Művészeti Alapítványt hozott létre. Művei megtalálhatók nagy hazai közgyűjteményekben és külföldön is. Többek között Budapesten, a Kiscelli Múzeum Fővárosi Képtárában, a Magyar Nemzeti Galériában, a Ludwig Múzeumban, a győri Városi Múzeumban, a pécsi Janus Pannonius Múzeumban, Finnországban a helsinki Magyar Nagykövetségen, a kuopiói Városi Kórházban.
2016-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

Egyéni kiállítások: Dimitrov Megyei Művelődési Központ, Veszprém, 1983; Óbudai Pincegaléria, Bp. 1984; Ernst Múzeum, Bp. 1987; Horváth Endre Galéria, Balassagyarmat; Savoyai Kastély, Ráckeve, 1989; Budapest Galéria Lajos utcai kiállítóháza; Galerie Sennebogen, Regensburg, 1990; Balassi Könyvesbolt, Bp., Régi Zsinagóga, Szolnok, 1992; Kortárs Gyűjtemény, Kecskemét; Budapest Történeti Múzeum, Budavári Palota, 1993; Művészetek Háza, Pécs, 1994; Institut Hongrois, Párizs (Hargittai Pállal és Szüts Miklóssal); Accademia d'Ungheria, Roma, 1996; Fővárosi Képtár, Kiscelli Múzeum, Bp., Magyar Intézet, Bukarest, 1997; Műgyűjtők Galérája, Bp., 1998; Pusztazámori Kastély, 1999; Millenáris, Kerengő Galéria, Bp., Városi Képtár – Deák Gyűjtemény, Székesfehérvár, 2004; Kéka Galéria, Bp., 2006; Bartók 32 Galéria, Bp ; Ráday IX. Galéria, Bp., 2007; Aulich Galéria, Bp.; REÖK Palota, Szeged (Szüts Miklóssal), 2008; Nemzeti Színház, előcsarnok, Bp., 2008–2009; Magyar Intézet, Stuttgart, (Szüts Miklóssal) 2009; Bartók Galéria, Bp., 2010; Tetőtéri Galéria, Pannonhalma; Galéria IX, Bp., 2011; Nomade Galéria, Bp.; Türr István Múzeum, Baja; Nádor Galéria, Pécs; Szent István Király Múzeum, Székesfehérvár, 2012; Radnóti Miklós Művelődési Központ, Bp. (Szüts Miklóssal).; Rómer Flóris Múzeum, Győr, 2014; Magyar Intézet, Prága; Ferencvárosi Pincegaléria, Bp.; Pajtagaléria, Göcsej (Szüts Miklóssal), 2015; Artus Galéria, Bp., 2016.

Díjak – 1983: Derkovits-nívódíj, Yuho Rissanen-díj (FIN); 1991: a zsűri díja (Festival international de la peinture, Cagnes-sur-Mer, F); 1998: Munkácsy Mihály-díj, 2007: AEGON művészeti társdíj (Rakovszky Zsuzsa választására); 2010: a XIII. Táblakép-festészeti Biennálé fődíja (Szeged); 2015: Prima Primissima díj.

www.vojnich.hu
http://artportal.hu/lexikon/muveszek/vojnich-erzsebet-1139

Nagy fehér kő, 2007, olaj, vászon, 132 x 178 cm
A. R. gyűjteménye

Záborszky Gábor

képzőművész (Budapest, 1950. április 17.)

Fotó: Borsos Mihály

A Magyar Képzőművészeti Főiskolán tanult 1970 és 1976 között. Ugyanitt képezte tovább magát grafikai és murális technikákban, mestere Kádár György, Kokas Ignác és Kocsis Imre volt. 1988-ban a grazi Akademie és a bázeli Kunstgewerbe Schule, 1999-ben a philadelphiai University of Art vendége. 1980-tól a Képző- és Iparművészeti Szakközépiskola tanára, 1989 és 1995 között az Iparművészeti Főiskola adjunktusa. 1994-ben Bonnban, 1996-ban Münchenben dolgozott a város ösztöndíjával. 1976 óta állít ki rendszeresen itthon és külföldön. Művei számos köz- és magángyűjteményben megtalálhatók.

2007-től a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia rendes tagja.

F. m.: *A nagy varázslat*, 1980, National Museum, Szcecin; *A föld meséi. A kis tyúk és az öreg cet, Vaddisznó*, 1985, Kortárs Művészeti Múzeum – Ludwig Múzeum Budapest; *Andenken für Joseph Beuys*, 1994, Kunstmuseum, Bonn; *Felhőben úszó boldogság*, 2004, *Kaukázusi felhők*, 2006, Modern Magyar Képtár, Pécs; *Noli tangere circulos meos*, 2007, a Budapesti Műszaki Főiskola számára készült pannók.
Fontosabb kiállítások (válogatás): La Biennale Arti Visive XXXIX., *Velence (I)*, 1980; 12. Biennale de Paris, 1982; World Print Four, *San Francisco*, 1983; *Eklektika '85*, Magyar Nemzeti Galéria, Bp., 1986; *Kunst Heute Ungarn*, Neue Galerie-Sammlung Ludwig, Aachen, 1989; *Meisterwerke der ungarischen Moderne*, Graz, 1989; *Mythos–Memoria–Historia*, Fővárosi Képtár – Kiscelli Múzeum, Bp., 1996; *Ungarn Avantgarde im 20. Jahrhundert*, Neue Galerie der Stadt, Linz, 1998; *Záborszky*, Fővárosi Képtár – Kiscelli Múzeum, Templomtér, 1998; *Zeitbrücke, Ungarische Kunst des 20. Jahrhundert*, Museum moderner Kunst, Passau, 2001; *Retrospektív Záborszky*, Városi Művészeti Múzeum, Győr, 2002; *Az akvarellfestő álma*, Műcsarnok, Bp., 2004; *Álom az Etnán*, Museum moderner Kunst, Passau, 2006; *Záborszky–Komponierte Spontaneität*,

Dengler und Dengler Galerie, Stuttgart, 2009; *Action Painting Today*, uo., 2009; *Fúgák. Guida – Riposta – Repercussio. 1976–2015*, Ludwig Múzeum Budapest, 2016.

Díjak – 1995: Munkácsy-díj; 2005: Érdemes Művész.

http://artportal.hu/lexikon/muveszek/zaborszky_gabor/
Földényi F. László – Jade Niklai: *Záborszky Gábor.* Bp., 2001.
Kozák Csaba – Wehner Tibor: *Záborszky Gábor. Vizuális és anyagkísérletek. Muráliák*, Bp., 2009.

Bali démon, 2014, vegyes technika, 180 x 200 cm. A művész tulajdona. Fotó: Pecsics Mária